

Rune's studienotater fra første del av LIVETS BOG

Referater / notater fra studiet av Martinus sitt hovedverk "LIVETS BOG - opprinnelig er dette mine studienotater fra tiden da jeg gikk gjennom denne visdomskilden for 2. gang, under oppholdet på "vinterskolen" ved Martinus Center i KLINT - høsten 1985.

Med min elendige hukommelse var det absolutt nødvendig å lage egne studienotater til lesningen av disse kosmiske analyser, og første del av disse har jeg her skrevet inn på min pc. Slik jeg har bedømt det, er det hovedinnholdet fra de 7 første kapitler i L.B 1 - men den virkelig interesserte bør selv skaffe seg Martinus bøker og gjøre et personlig selvstudium.

Her fra bok 1 i denne serien av 7 bøker og der nummer-angivelsen henfører til "stykke-nummerne" i boken.

1. Et hvert levende vesen, enten i form av mennesker, dyr, planter eller mineraler er gjenstand for "livets opplevelse."
2. Via vår frie vilje skaper vi selv vår skjebne. Skjebnen eller livets opplevelse er en vekselvirkning mellom vesenets omgivelser og disses energier, samt den energi som vi stråler ut mot våre omgivelser.
3. "Naturen" er det ocean av krefter som påvirker oss gjennom forskjellige energi-krefter som spenner fra det største ubehag til det skjønneste behag.
4. Vår *viten* er den dominerende faktor i reguleringen av vårt samspill med naturen. I den grad vi ikke kjenner livets lover, og slik lever i disharmoni med livslovene - i samme grad vil livet tilsvarende bli uharmonisk.
5. Hele "kampen for tilværelsen" er en streben etter å overvinne det som er av ubehagelig natur. Denne kamp mot de ytre av naturens energier, resulterer i det vi kaller utvikling.

6. Alle variasjonene av vesenenes skjebner er en virkning av samme veseners *viten*. Denne variasjon viser individenes stigning fra mørket mot lyset, den viser hvorfra vi kommer og hvor vi går. Den viser likeledes veien til å bringe våre energier i kontakt med våre omgivelser, slik at virkningene blir den absolutte lykke. Dette er i dag “det absolutt eneste fornødne”.

7. Martinus sier her at han ved selvsyn har fått innblikk i den evige visdom som til fulle rettferdiggjør ordene “se alt er såre godt”. Dette er det dypeste svar på spørsmålet “hva er sannhet?”.

8. Symbolene er ment å være billedlige prinsippkart over åndelige realiteter som kan være vanskelige å uttrykke i rene ord. Verdensfredens skapelse vil skje etterhvert som massene får det teoretiske grunnlag i den guddommelige verdensordning, samtidig som samme vesener gjennom lidelseserfaringer blir humant utviklet.

9. De kosmiske realiteter har ingen fysisk form, men er identiske med evige verdenslover, grunnprinsipper, ideer, årsaker og sansemetoder. Martinus’ illustrasjoner er derved ikke billedlige kopier, men symboler for den åndelige virkelighet.

10. Livets Bogs forfatter gjør ikke krav på å være “det

eneste saliggjørende”, - tvert imot sier han - benytter Forsynet alle eksisterende manifestasjoner til å gi det enkelte vesen den beste veiledning. Ingen “hellig bok” kan alene være annet enn en brikke eller detalj i en større sammenheng.

11. En absolutt sann forståelse av Livets Bog, nødvendiggjør en fullt utviklet kjærlighetsevne eller en absolutt upartisk kjærlighetsevne. Derav vil den enkeltes forståelse av boken bli partisk farvet i takt med vesenets partiske kjærlighetsevner.

12. Partisk kjærlighetsevne vil f.eks. bety en manglende evne til å se at en "primitiv handling", er et resultat av en lavere væremåte, men samtidig et fundament for en høyere væremåte. Altså at vesenet har en manglende erfaring i en del felter som derav gjør vesenet mer sympatisk ovenfor enkelte erfaringsfelter enn andre.

13. Hele tilværelsen er i seg selv den eneste absolutte sannhet. Derav er alle tilværelsens detaljer like nødvendige. Et vesen som innser dette, kan rette sympati og forståelse (kjærlighet) mot alt og alle, ganske uavhengig av hva disse har gjort eller hvem de så er.

14. Et "partisk" vesen vil i sitt studium av Livets Bog komme til å undervurdere de innbyrdes detaljer. En overvurdering vil skje i de felter som vesenets kjærlighetsevne er mest utviklet. Der vesenet helt mangler erfaring, kan det komme til å bli en motstander til Livets Bog, men enhver form for intoleranse må alltid møtes med forståelse, veiledning og kjærlighet. Selve budskapet i Livets Bog er det sterkeste forsvar for ethvert vesens væremåte, handling eller levevis.

15. Martinus sier her at alle selvsagt er absolutt fri til å søke sine egne kilder til forståelse, veiledning og innsikt. Bokens hensikt er å lede sannhetssøkeren til en sann forståelse av livet, med alle dets detaljer og daglige problemer. Altså til å kunne forstå at "LIVETS DIREKTE TALE" er tilværelsens fundamentale religion. Denne religion har alle til lærere, samtidig som alle er elever. Alle er her fødte "medlemmer" og således er ingen innmeldingsseremonier nødvendige.

16. For enhver sannhetssøker er det viktig å bli ledet til den rette opplysende kilde, som igjen er av en slik natur at den er i samklang med det bevissthetsnivå eller erfaringssone som vesenet tilhører. Derfor vil denne kilde virke som en livgivende inspirasjon for dette vesen, hvis den er i harmoni med dets bevissthetsnivå. Mens den vil virke fantastisk hvis den ligger for langt forut. Den vil virke naiv hvis stadiet er passert. "En falsk profet" er derav kun "falsk" for de som tilhører en høyere bevissthetskategori enn "profeten."

17. Når vesenet er ved sin rette kilde vil dette fornemmes ved at den sender en strøm av varmebølger, av livskraft, av ideer, - av lengsler etter en større fullkommenhet. Og strømmer av håp og tillit til Guddommen - blandet med en forøket evne til å elske alt og alle.

18. Fra Livets Bogs opphav vil man alltid møte den aller største forståelse og sympati - helt uavhengig av hvilken holdning man enn har til Livets Bog.

19. Livets Bog er utgjørende et uttrykk for verdensaltet eller helheten som er transformert ned fra en livssone hvor tilværelsen og de åndelige sannheter ikke er mystikk, men helt dagsklare, bevisste opplevelser.

Martinus sier her at han ser klart at "dette å være til glede og velsignelse for alt som en kommer i berøring med" - er det eneste som er istand til "å frita" vesenet fra smerte og lidelse.

- Han ser at vesenets skjebne bygges opp av virkninger som det selv har utløst. Selve Livets Bog er et eneste stort forsvar for leseren ovenfor alle som måtte komme til å fremtre som hans anklagere. Slik sett vil den hjelpe enhver til å kunne tilgi de eller den som påfører en selv ubehag og lidelse. Guddommens egne læresetninger vil alltid på den riktige måte, bli presentert for den enkelte "gudesønn". - Alle religioner er strålebundter fra denne

ene - livets - religions' lyshav. - Alle vesener er reflekser av Guds Bevissthet - de er alle "sønner/døtre" av Guddommen.

Livets Bog er et redskap som vil oppklare den uvitenhet som skaper intoleranse - og virkningene - nemlig hat og lidelse. "Det onde" er identisk med virkninger av uvitenhet.

20. Den Store Fødsel er utløsningen av en overfysisk eller åndelig prosess hvor de latente overfysiske eller åndelige evner kommer til utløsning, og gir vesenet en kosmisk sansehorisont. Slik opplever det sin egen udødelighet, livets mening og Guddommens eksistens som værende alt og alle.

21. Martinus sier her at han ved selvsyn så at han var et udødelig vesen, på samme måten som alle andre vesener i tilværelsen. - At dette ene liv kun var et ledd i den evige kjede av liv eller inkarnasjoner.

- Han så at verdensaltet var ett stort - ja uendelig - levende vesen.

- Han så de mest lysende kjærlighets-fylte verdener og de mest primitive, barbariske kloder.

- Han så at mørket var en like stor velsignelse som lyset, og at "alt var såre godt."

At den fullkomne viten aldri kunne bli opplevet før

vesenets kjærlighetsevne var så utviklet at det alltid kunne være god og kjærlig mot alle levende vesener - dvs. aldri misbruke sin viten.

22. Martinus var ikke istand til å lese noen bok etter den kosmiske "ilddåp" eller innvielse og var således ikke i kontakt med noen andre bøker, før hele verdensaltet var gjennomskuet. Før innvielsen var Martinus en helt ubelest mann, og var ikke i kontakt med noen åndelige bevegelser.

Herved er hans liv et "bevis" for at det vil komme et stadium i utviklingen hvor sannheten kan oppleves ved selvsyn. Men dette sier han, vil tilkomme alle vesener og derved er ingen verken større eller mindre en andre.

Slutt fortale.

INNLEDNING

1.KAPITTEL - VERDENSSITUASJONEN

23. Verdens tilstand eller livsopplevelsen kan grupperes i to kategorier:

1: behaget - det gode (nyttelsene).

2: ubehaget, "det onde" (lidelsene).

24. Behaget utøver tiltrekning, ubehaget utøver frastøtning. **"Utvikling" er begjæret etter å komme til behaget.** På et tidlig stadium i utviklingen dannet menneskene seg forestillinger om det "det gode" og "det onde". Tilsvarende oppholdssteder etter døden for disse ble hhv. Paradis og Helvete.

25. Slik måtte vesenet lære å finne ut hva som var ondt og godt.

26. Mennesket lærte mer og mer om det "det onde". Grensen mellom "det onde" og "det gode" ble flyttet mer og mer mot "det gode" - slik at "det ondes" område ble mindre og mindre. Det som før var "djevelens verk", ble dermed snart "guds verk". Fremtidens mennesker vil med avsky betrakte mange av dagens levemåter med jakt, kjøttspisning, krig og lemlestelse.....Dog med full forståelse og medfølelse.

27. Enhver tids oppfattelse av tilværelsen representerer en bestemt sannhet. Og oppfattelsen er også en stigende skala i klarhet. Man kan uttrykke det matematisk som at

sannheten er en funksjon av kunnskapen.($S=f(k)$).

sett evt. inn tegning på kurven

28. Slørene omkring sannheten vil stadig fjernes inntil det ikke er igjen flere slør. Og dette skjer når vesenet opplever at "alt er såre godt". Det ser da at såvel "det onde" som "det gode" er absolutt like nødvendige og nærmest identiske. Vesenet ser at det onde egentlig er "det ubehagelige gode." Individet er da blitt "ett med veien, sannheten og livet" - dvs. et moralsk geni.

29. Dagens vanlige oppfattelse av tilværelsen med dogmene om himmel og helvete er nå blitt foreldet av mange av mennesker. Den er for naiv og ulogisk for stadig flere mennesker og inspirerer ikke lenger i moral. Denne manglene moral fører til krig. Dvs. krig på alle plan - psykisk såvel som fysisk.

30. Verden roper idag etter rettferdighet, - eller mer viten. Den tilsynelatende totale urettferdighet og manglende likhet gjør at de rådende religioners dogmer om en rettferdig gud smuldrer opp og blir meningsløse.

31. Klodens nåværende mørke tilstand er en virkning av den samlede menneskehets tidligere utløste årsaker. Konsekvensene av årsakene kjente de overhodet ikke. Men konsekvensene dvs. mørket - fremhever så igjen

individets egen åndelige uvitenhet, og gjør det mottakelig for en helt ny åndelig opplysning eller visdom.

32. Det er kun en helt igjennom ny åndelig verdensimpuls som vil være istand til å avhjelpe verdens nød og skape et ferdig utviklet menneskerike. En ny guddommelig impuls har allerede begynt å holde sitt inntog i verden. Jordens lidelser nå er kun å betrakte som fødselsveer foran en ny verdensepoke.

2. kapittel

DET GUDDOMMELIGE SKAPEPRINSIPP

33. Dette prinsipp er absolutt evig i sin natur og derav ikke resultatet av forutgående tenkning. Det er det bærende grunnprinsipp i enhver form for opplevelse av livet. Det er selve hovedfaktoren i "X2".

34. Skapeprinsippet utgjør den fundamentale basis for all utvikling eller opplevelse av livet. Dette sees når en ser livet i en hel "spiral" - som rommer både kulminasjonen av mørket som kulminasjonen av "lyset".

35. Virkningene av skapeprinsippet medfører at vesenet i første halvdel av utviklingsspiralen utvikler kjærlighet til materien, mens det i siste halvdel skal utvikle kjærlighet til livet eller de levende vesener.

Derav blir vesenene i spiralens første halvdel, innviklet i materien - mens dets kjærlighet til medvesenene forsvinner. Slik skapes en fornyelse av "jeg-følelsen". Her er begjæret kun å eie materien. Tankeklimaet blir her en atmosfære av hat, misunnelse, skinnsyke, hensynsløshet, maktbegjær, hovmod, selvglede, skryt, osv.

Og virkningene kjenner vi som krig, mord, drap, lemlestelse, sorg og sykdom. Alt dette er altså virkningene av den mørke utstråling fra skapeprinsippet. Således er det såkalte onde i sin høyeste analyse utgjørende en guddommelig velsignelse. Alt som kan oppleves (markeres) betinger at man på forhånd har opplevd motsetningen. All opplevelse av liv betinger derav kontraster. Uten disse ville Altet være evig dødt, et evig intet.

36. Skapelsesprinsippets hensikt i siste halvdel av spiralkretsløpet, er å utvikle vesenets kjærlighet til det levende, hvilket vil underminere vesenets kjærlighet til materien. Slik sett vil da vesenet etterhvert utvikle samvær med alle andre levende vesener i tilværelsen. Det bringes til harmoni, fred og lykke.

37. Livsvandringen går gjennom det evige livs dager og

netter på basis av spiralkretsløpet, hvis energi-organisering grunnleggende er evig bestemt, men denne reguleres av det Guddommelige skapeprinsipp.

38. Ovennevnte prinsipp er en altbeherskende Guddommelig velsignelse som gjør den evige tilværelse til en stadig større og mer fullkommen opplevelse i stadig nye opplevelsesspiraler.

39. Jordmennesket står nå foran den lyse utstrålings virkninger som allerede har begynt å påvirke kloden gjennom de *lyse verdensgjensløpere*. Disse innvidde vesener som ved egenopplevde åndelige erfaringer har tilegnet seg et over blick over LIVET, "leder" menneskeheten inn i de lyse soner med den kunnskap, veiledning og praktiske væremåte som de gir.

40. Første trinn i en lys verdensgjensløsning er å moralisere menneskeheten mot den fra den fortidige mørke utstrålings bakgrunn. Denne mørke utstrålings bakgrunn ble dannet og ledet av fjerne verdensgjensløpere som vi kjenner som "lucifer", "satan", "djevler", osv. Jordens nuværende moral styres faktisk i meget stor grad av disse verdensgjensløres budskaper eller læresetninger. Ja, den mørke utstrålings moral og væremåter er blitt til et fullkomment talent eller evner hos jordmennesket. De mørke verdensgjensløres tid, er derfor forlengst forbi.

41. Alle "lyse" veiledere eller lærere har tatt avstand fra enhver form for "å drepe". De har på hver sin måte besjelet jorden som en refleks i det store interplanetariske prinsippets lyse utstråling. Denne lyse utstråling vil nå komme til å utgjøre den styrende maktfaktor i Jordens kosmiske styrelse.

42. Det er "eldre søsken" som styrer eller fører menneskeheten frem i utviklingen - først av mørke og senere av lyse verdensgjensere. Men verdensgjensere blir møtt med vantro og motstand fra sine omgivelser - ettersom de bringer et budskap som nærmest er stikk i strid med den rådende moral. Ertertiden har ofte tilbudt dem som Guder. Den nye verdensgjenløsning vil ikke medføre en tilsvarende dyrkning av selve personen, men vil gi en sann forståelse av Guddommen.

her innsettes illustrasjon

I første halvdel av det kosmiske spiralkretsløp går utviklingen fra det åndelige og mot det materielle, mens det i siste eller andre halvdel går fra det materielle og mot det åndelige.

44. *her lages en illustrasjon av en spiral som i manuskriptet.*

Livsvandringen er i kraft av spiralkretsløpet en evig uavbrutt oppadgående bane.

45. Spiralkretsløpet er den høyeste form for opplevelse av dag og natt. Utviklingsspiralene er det evige livs "døgn". Døgnetimer er rikene, mens minuttene er det enkelte levende vesens lokale liv. Spiraldøgnene er den eneste tidsinndeling som kan anvendes i kosmiske sanseperspektiver.

46. Gjenneom skaperprinsippet blir alt tilgjengelig for sansning. Dette prinsipp er selve fundamentet for sansningen. Dette i kraft av at det rommer kontrastene mellom lys og mørke.

47. Et vesens åndelige standard danner en særlig kosmisk glorie omkring individet - "den kosmiske stråleglans". Denne kan kun sees fra den Guddommelige verden og er således ikke den samme som den såkalte astrale aura.

48. Denne glorie var for 2000 år siden helt mørk - mens den idag har fått et visst innpass av lys, men først om 3000 år - dvs. år 5000 - vil denne glorie ha overvekt av den lyse utstråling. Da vil det "gode" ha nøytralisert det

såkalte "onde". Jorden vil da være utgjørende ett rike:
VERDENS FORENEDE STATER.

49. Jordmenneskene har således en lang og lysende utviklingsepoke i vente - en epoke hvor de vil bli bevisste i deres udødelige natur. - Hvor de skal få oppleve de skjønneste - mest Guddommelige - tilværelsesplaner, og scenarier fra såvel fortidige som fremtidige verdener.

3.kapittel: DEN NYE VERDENSIMPULS

50. Det Guddommelige Skapeprinsipp gjennomstrømmer alle veseners bevissthetsliv og er den faktor som regulerer dette.

51. Den lyse utstrålings energier må omskapes til tankebilder som er nøyaktig tilpasset menneskehetens hjerner. Disse er nemlig kun mottakelige for tankebilder av en særlig styrke. Er disse tankebilder for sterke, vil de bli utilgjengelige for individet. Alle eksisterende religioner, kirker og trossamfunn - er alle virkninger av skaperprinsippets lyse utstråling. Etterhvert manifesterer prinsippet seg i finere materier, bølgelengder og tankebilder.

52. Skapeprinsippets utløsning skjer kun momentvis, periodisk eller rytmisk. Vi kaller dem for KOSMISKE VERDENSIMPULSER.

53. Denne impuls som nå er iferd med å utløses vil stimulere og fullkommengjøre menneskehetens utvikling gjennom årtusener.

54. Det er impulser fra skapeprinsippet som er særlig tilpasset hver enkelt spiral. Altså impulser tilpasset makrokosmos, mellomkosmos og mikrokosmos.

55. Skapeimpulsene beregnet for menneskene er derved ikke de samme som de som er tiltenkt f.eks. galaksevesenene - men jordkloden vil selvsagt i høy grad vekselvirke med den verdensgjenløsningsprosess som er tiltenkt dens celler - som altså er jordmenneskene.

56. Det finnes "over oss" samfunn av kloder, solsystemer og galakser. Og tilsvarende særlige impulser som er beregnet på nettopp disse.

57. En verdensgjenløser av menneske-spiralen kan selvsagt kun være veileder for mennesker. For hvordan

skulle en Jesus kunne bringe frem et budskap til et samfunn av galakser? (f.eks. ville en times tale fra Jesus ikke kunne fornemmes av disse kjempevesener da den i deres tidsopplevelse kun ville være noen milliontedels sekunder og med en alt for lav energi til rent fysisk å kunne påvirke disse galakseveseners fysiske sanser. Ja -selv hele solens samlede fysiske energi kunne knapt kunne påvirke disse veseners sanser rent fysisk. R.Ø-anm.)

58. Derav må et klodesamfunn ha et klodevesen til veileder, og tilsvarende med solsystem-samfunnene, galakse-samfunnene, univers-samfunnene osv. For hvordan kunne en enkelt celle i vår hjerne kunne veilede oss i moralske spørsmål eller kunne gi svar på kompliserte spørsmål?

59. Men rundt verdensgjenløserne har det vært knyttet en mengde myter, overtro og naivitet. De har blitt tilbedt som Guddommen selv, og ellers som “solens ånd” og tilsvarende formuleringer. Men ettersom de kun er mikrovesener i makro-vesener ser vi at de har en lang utvikling foran seg, før de i sin neste spiral kan “omgå” disse “gigantvesener” som klodene er. Overtro - sier Martinus her - er en sterk overvekt av følelse, med en tilsvarende mangel på intelligens.

60. Denne fortidens følelsesdominerte menneskehet, ga sine verdensgjenløserne rollen som selve Guddommen. Men med tiden vokste intelligensen og vesenene (menneskene) mistet evnen til å tro.

61. Menneskehetens siste store impuls ble “splittet” i de tre store verdensreligioner; buddhismen, islam og kristendommen - som igjen ble den utløper som skulle manifesteres på en ny og intellektuell måte gjennom det tredje testamente - eller den nye verdensimpuls.

62. Katolisismen ble kristendommens “harde hud”. Den ble det medium som ble kanalisert som et slags “panser” mot den eksisterende mørke utstråling. Videre oppsto det utskudd fra disse religionenes hovedlinjer - dvs. de såkalte sekter. Disse ligger fortsatt og rivaliserer om “sannhetens oppfattelse” og intoleransen er her ofte utpreget.

63. Den nye verdensimpuls gir seg ofte utslag i ny arkitektur, moderne musikk og kunst. Når disse ovennevnte felter blir videreutviklet, vil de overstråle alle eksisterende former for musikk og kunst. Vitenskapen er også en virkning av den nye verdensimpuls. Samme impuls bevirker også en mengde ubehagelige symptomer som utløses som seksuelle avsporinger, ulykkelige ekteskap osv. - som alle er tegn eller “fødselsveer” foran en ny tid.

64. Den gamle verdensimpuls inneholdt bruddstykker av sannheten ikledd symbolske ordformer, mens den nye verdensimpuls manifesteres i komplette tankerekker som kan tilfredsstille intelligensen. Dette “å elske sin

neste som seg selv” - vil derigjennom bli den absolutte vitenskap.

65. Det fundamentale ved den nye verdensimpuls vil bli dette å bringe de latente åndelige evner til funksjon gjennom “den store fødsel” eller opplevelsen av “kosmisk bevissthet”. Dette er porten til det virkelige liv. “Den fortapte sønn” vil da igjen være gjenforenet med sin Fader, og mørkets sorger, sykdommer og lidelser, vil da ikke lenger tyngte vesenet.

Symbol nr.2 SKAPERPRINSIPPETS Impulser

66. Verdens impulser er skapeprinsippets impulser beregnet for menneskeheten. Det lysende flammekors symboliserer selve skapeprinsippet. Tre forskjellige skapeimpulser går nå gjennom Jordens mentale område.

67. Verdens impulsene utgjør den regulerende basis for jordmenneskets åndsliv. Det finnes menneskeheter - sivilisasjoner - som er langt foran, - og tilsvarende menneskeheter som er langt bak vår klode i utvikling.

Sett inn ill her

68. Symbolet kan også tenkes å uttrykke makrokosmiske skapeimpulser - f.eks. galakseimpulser. Sirklene er da galakser. Tilsvarende kan symbolet anvendes for alle spiraler i mikro- og makrokosmos. Selve skaperprinsippet er ikke begrenset av tid og rom, men utfolder seg fritt i hele den universelle - Guddommens - organisme, hvor det danner basis for alle veseners opplevelse av livet.

4. kapittel

ET INTERNASJONALT VERDENSRIKE **UNDER SKAPELSE**

-

69. Jordmennesket opplever nå en gjennomgripende krise med hensyn på deres moral og omgang eller vekselvirkning med omgivelsene. Men denne krise har skapt en økende lengsel etter en ny, fredelig eller krigsfri kultur med en sann oppfattelse av livet. Videre utover i Livets Bog vil nå Martinus påvise de mer direkte omstendigheter og realiteter som er ufullkomne i jordmenneske-samfunnet. Videre også det som er i utvikling mhp skapelsen av lykken og harmonien for enkeltmennesket.

70. Jordmennesket er delvis tilhørende dyreriket, og delvis det riktige menneskeriket. Alt som vi kjenner som hærer, flåter, kanoner, bombefly, raketter og granater er uttrykk for ønsker om materiell makt. For i dyreriket er

makten det samme som retten. Har man ikke makt, f. eks. eiendom og penger - har man heller ingen rett eller innflytelse. Slik blir man da slave av eller underkastet de som har makten eller rikdommen. Dette er kjernen i den mørke utstrålings moral.

71. Men skaperprinsippets lyse utstråling vil gradvis svekke den mørke utstråling, dvs. den dyriske væremåte. Men denne omskapelse er enda ikke ferdig, og derfor er den dyriske væremåte fortsatt dominerende hos jordmennesket hvor altså “makt er rett.”

72. Statsmakten med dets lov og rettsvesen tilsikter og yte enhver borger hjelp og støtte i prinsippet “og gjøre rett til makt”. Men i store deler av jordmenneskets forretnings-verden hersker prinsippet “makt er rett”.

73. Makt = verdier = penger

slik blir penger hele målet for den materie hungrende “gudesønn” som her “går over lik” i sin kamp om pengene. Men her har statsmakten begynt å gripe inn og begrenset denne de sterkes utnyttelse av de svake.

74. Statsmakten må som alle andre først ha gjort erfaring før den kan høste lærdom. Derfor vil dens lover og regler først bli utformet etter at lærdommen er gjort.

75. Gjennom den såkalte “forretningsverdenen” kommer jordmenneskets kamp om verdiene ut i en forfinet form. Den er “krigen” overført til et annet plan - men dens resultater er de samme: ruin, fattigdom og lidelse. Kampen om det daglige brød er altså blitt til “handel” og “forfinet røveri”.

76. Her er selve tilværelsen en handelsvare der **livet** kjøpes og selges. Det virkelige bytte- eller forretningsprinsipp tilsier lik verdi i bytte mot lik verdi. Det falske forretningsprinsipp betyr å forlange størst mulig pris for en vare av minst mulig reel eller virkelig verdi. Dvs. overpris og underpris ved hhv. salg og innkjøp. Alle slike “fortjenester” for enkelte vesener resulterer i underskudd i den samlede verdensøkonomi.

Underskudd vil si opphopninger av ubetalte verdier. Disse opphopninger kjenner vi som “privatformue”.

Eksempel (tallverdiene er hentet fra 30-årene, da Martinus skrev denne boken):

en mann har en bedrift med ti ansatte.

Hans årsinntekt: 150.000

han gir i lønn: $10 \times 5000 = 50.000$

driftsutgifter etc. = 30.000

“brutto overskudd” = 70.000

Hans virkelige årsbehov er kroner 5000, - dvs. de øvrige 65000 har han tilsvarende redusert samfunnskapitalen med. Derav gir samfunnet slipp på store summer for at privatkapitalen skal få utfolde seg. Gjennom sitt "overskudd" får dessuten pengemakten ytterligere innflytelse eller makt til å bekjempe sine skatter og lønnsutgifter.

Verdenssamfunnet av i dag kan som vi ser oppdeles i de som eier verdiene - den såkalte penge - eller kapitalmakten, og på den andre siden de som ikke eier noe: det er statsmakten eller samfunnsmakten. (Dette er skrevet i 30-årene, og da var enda statsmakten temmelig ubetydelig og maktesløs mot kapitalmakten.)

77. Kapitalmakten kjøper sin arbeidskraft til underpris, mens den selger sine varer til overpris. Verdiene tårner seg derved opp hos kapitalmakten, med en tilsvarende ubalanse for de som ikke eier noe. Den ene del av samfunnssystemet undergraver derved andre ved at de rikets fråtseri tilslutt bevirker samfunnets oppsmuldring og undergang.

78. Det nuværende samfunnssystem er altså "døende". Alle som fødes på denne kloden som ikke arver rikdom eller formue, er et undertrykket vesen, som fødes som slave under kapitalmakten, der det er dømt til

å betale en overpris for sin eksistens. Alle levende menneskers mål blir derved å forsøke å frigjøre seg fra denne slavebinding og dette mål kan kun nås gjennom å erverve penger. Samfunnsstrukturen nå er en 100% naturlig følge av det utviklingstrinn som jordmennesket nå står på - dvs. prinsippet “enhver er seg selv nærmest”.

79. Jordmennesket vil snart lære seg at makt må knyttes til rett, slik at krig og ufred kan unngås. En rettferdig fordeling av verdensgodene, betinger at samfunnet eier verdiene, og slik kan fordele dem rett.

80. Skaperimpulsens lyse utstråling akselererer denne utvikling ut av dyreriket, hvor den sterkeste rett dominerer. I selve dyreriket er dog dette en livsnødvendighet for i det hele tatt å overleve.

81. Begrepet “synden” kom inn da vesenene begynte å forstå at rettferdighet burde stå over det å ha makt. De begynte å ane at deres selviske væremåte var feilaktig. De følte de første former for samvittighetsnag.

82. Begrepet “syndefallet” oppsto, og vesenenes evne til å befordre den dyriske væremåte begynte å svekkes. Gradvis ble jordmennesket til en “såret flyktning mellom to riker” - til en hjemløs Gudesønn.

83. Ettersom all rikdom kun kan oppnås på bekostning av andre veseners armod, nød, elendighet og fattigdom - vil dette uunngåelig resultere i hat, forbrytelser, streiker, revolusjoner, krig og lemlestelser. Den i bibelen nevnte “forbannelse”, må således sies å hvile over jordmenneskesamfunnet.

84. Gjennom “syndefallet”, lærte mennesket å kjenne forskjell på “godt og ondt”. Ved å ta “epler” fra “kunnskapens tre”, ble virkningene at mennesket lærte mørket å kjenne. “Eplene” eller “de forbudte frukter” - symboliserer de dyriske væremåter som den lyse utstråling satte forbud mot.

85. Ved å la et høyere lys skinne inn i dyreriket, ble vesenene ledet ut av dette, og over mot lysere og skjønnere former for tilværelse.

86. Når menneskerikets begynnende lyse utstråling tiltar i styrke, vil dyrerikets bevissthetsform bli et slags mentalt mørke som vesenet lenges vekk ifra. Det er altså individenes egen vilje som får det til å lenges mot en ny mental sone, hvor harmoni og glede hersker. Det er etterhvert så mettet av mørket, at det avskyr dets virkninger - dvs. smerten. For smerten og lidelsene er “alarmklokker” som verner individene mot ytterligere lidelser. De er lanterner eller fyrtårn som viser individet

at det er på feil vei eller i farlig “farvann”. Smerten viser veien til Gud, til sannheten og livet.

87. Før den lyse utstråling fikk innpass, var dyreriket “et paradys”. Før “syndefallet” var drap og krig faktisk heltebedrifter og idealisme.

88. En virkning av den lyse utstråling var at man begynte å forstå medvesenenes rett til livet. Dvs. en gryende kjærlighet. Denne nye moral fikk man gjennom de religioner som ble synlige gjennom den lyse utstråling fra skaperprinsippet (Kristendommen, Buddhismen etc.)

89. Alle de gamle verdensreligioner ble nedplantet i områder av kloden hvor de var særlig tilpasset og hvor det var riktig grobunn for vekst. Etterhvert som de vokste, ble deres troende herskarene opptatt av tanken om at deres tro måtte spredes verden over. For alle verdensreligioner har et budskap om verdens enhet (en hjord og en hyrde). Slik blir de å ligne med en tåke som sakte men sikkert fortetter seg, for tilsist å utgjøre et fast legeme. Dette er den samlede jordiske menneskehets forening under *en* religion.

90. Den nye religion kan ikke være av noen lokal natur. Den må kunne gi svar til alle mennesker i øst som

i vest, og tilfredsstillende alle hunger både av vitenskapelig og følelsesmessig natur. En slik verdensreligion kan ikke bare være internasjonal, men av universell natur. Den endelige sannhet kan kun virke samlende, forenende. Den vil kun ha autoritet i kraft av å være en analyse av kjensgjerninger som har rot i menneskets daglige liv og virkelige erfaring. Den må være selve “synet av den evige Fader”. Dette er å se at “alt er såre godt”. Å se at alle ulykker, kriger, lemlestelser og forbrytelser har sin absolutte hensikt og plass i den Guddommelige verdensplan.

91. Samlingspunktet vil altså ikke være religiøs tro, men religiøs viten. Likeså lite som den virkelige fasit av to pluss to kan være individuell, (katolsk, kristent, muhammedansk, osv.) - kan den virkelige analyse av livets evige sannheter være individuell. Den er absolutt lik over hele universet.

92. Enhver handling som er hensiktsmessig eller har et bestemt formål, må uttrykkes som “normal”. Handlinger som er formålsløse er “unormale”. Alle oppfattelser av livet som ikke avslører at tilværelsen er en intelligensmessig verdensplan - der “det onde” er like nødvendig som “det gode”, er ikke i kontakt med verdenslogikken eller den absolutte sannhet. Alle jordens folkeslag vil etterhvert samle seg om å skape en vei ut av ufreden, lidelsene og ukunnskapens soner.

Den raske tekniske utviklingen har utvasket avstandene mellom landene, slik at samferdselen har

gjort hele Jorden til en samlet enhet. De mindre utviklede landene får delvis hjelp og rådgivning fra de “eldre” landene og slik spredes kunnskapen om livets materielle side. Med innsikt i materien, avfødes etterhvert et ønske om å komme til kunnskap om de virkelige årsakers eksistens og natur. Slik vokser etterhvert mottakeligheten for å kunne motta “livsmysteriets løsning”.

93. Når nå menneskene verden over er i ferd med å gjøre de samme erfaringer, vil de gradvis bli mottakelige for den samme undervisning om livet. Allerede nå er landene så avhengige av hverandre at en enkelt nasjons krise og ustabilitet vil påvirke en mengde andre land. Jorden er derfor materielt sett iferd med å bli et “planetarrike” - men denne skapelse er ikke fullført før jordmenneskene har lært å kunne samarbeide for fellesskapets beste, og ikke som idag - for å skape det beste for seg selv.

94. Likesom menneskene stiler mot en felles åndelig basis, lenges de også mot en felles materiell basis. Derfor vil alle ting som er basert på selviskhet og derav er til skade for samfunnet - gå sin undergang i møte. Uselviskheten representeres i fellesskapet eller statsmakten, som selvsagt enda ikke er fullkommen, men pr. idag vil være en gjenspeiling av menneskenes mentalitet. Men i takt med individenes utvikling, vil denne statsmakt utvikle seg til et allkjærlighetens redskap i samfunnslegemet.

95. Statsmakten må enda kjempe mot den av dyrisk selvoppholdelsesdrift skapte selviskhet eller “privatinteressen”. Denne gir seg utslag i at “enhver er seg selv nærmest”, eller “heller ta eller gi” (“heller kreve eller yte”). “Det onde” og “det gode” blir slik representert med hhv. pengemakten og statsmakten. Pengemaktens utfoldelse i samfunnet vil slik bevirke overpris på alle livsnødvendigheter, nød, elendighet og fattigdom. Virkningene ellers kjenner vi som hat, revolusjon, krig og lemlestelser. Statsmaktens utfoldelse i sitt ferdige stadium, vil bety utvikling av lov og rett, gratis skolegang for alle, gratis sykehuspleie og omsorg, beskyttelse mot røveri og plyndring - altså et riktig utøvende politivesen, og ellers trafikkanlegg, parker, museer, osv. Det må forøvrig her legges til at ikke alle representanter for statsmakten nødvendigvis idag er “ferdige”(altså at de i praksis lever opp til “idealene”) og selvsagt er ikke heller alle av pengemaktens representanter nødvendigvis “skurker”. Det er prinsippene som her belyses.

96. Alle som kjemper imot statsmakten og en ny rettferdig fordeling av klodens ressurser, kjemper også imot selve Guddommens skaperplan. Det er først når statsmakten kommer i besittelse av pengemakten, at den får reel makt og myndighet til å kunne forandre på fordelingen av samfunnsgodene. Altså at uselviskheten får makten. Først da kan freden råde. For så lenge selviskheten har makten, vil krigen og ufreden råde.

97. Statsmakten eller landene er som de enkelte individer - de har sin særegne karakter eller væremåte. Men mellom statene savnes et lov og rettsvesen, samt et utøvende politivesen. Alle må her “beskytte seg” selv med våpen i kraft av enorme hærer, flåter og flystyrker. Ettersom intet rettsvesen finnes, må hvert land ta “loven” i egne hender - men denne “lovtolkning” er ikke rettferdig, men selvisk. Landenes samfunnssystem er som vi ser like primitivt som et steinaldersamfunn.

98. Kloden mangler som vi ser, en høyeste verdensregjering, en overfolkelig domstol og et beskyttende politivesen som kan sikre de enkelte nasjoner retten til liv og frihet mot å bli utnyttet av andre. Men uten at denne verdensregjering disponerer over verdiene, vil den bli “en maktens slave”. (kommentar: dette ble skrevet engang 1921-1930, og altså før FN ble dannet, men vi ser fortsatt at denne organisasjon har en begrenset makt uten å inneha pengemakten, selv om Nato og andre styrker i de seneste konflikter har blitt brukt som FN’s politistyrker. Det er tydelig at Martinus på dette tidspunkt forutså FN’s komme for han skriver videre i referat:) - det første store skritt mot verdensharmonien - mot fred på Jorden - vil derfor bli utviklingen av en verdensøvrighet. Det må dannes en domstol for nasjoner, som tvinger dem til å erkjenne sitt ansvar ovenfor andre nasjoner.

99. Alle nasjoner oppdrar sine innbyggere i religion og nestekjærlighet, det de belæres om ikke å drepe.

Samtidig pålegges de nettopp å drepe i det krigspotensial som de tvinges til å delta i som beskyttelse mot omverdenen. Alt av det drepende prinsipp som de er opplært til å erkjenne som umoralsk, blir de mest glorifiserte heltebedrifter når de er rettet mot “fienden”; dvs andre nasjoners borgere.

100. Nasjonalisme er statenes egoisme, mens internasjonalisme er statenes uselviskhet. Men gradvis vil det vokse et krav blant landene om en annen avgjørelsesmetode i tvister enn den som nå eksisterer som krig og lemlestelse. De vil vokse til å se på denne krigerske trusselpolitikk som forbrytersk. De vil lenges mot en verdensmyndighet som kan garantere lov og rettferdighet, og samtidig sikre fred og samhold.

101. Etter 1.verdenskrig ble “folkeforbundet” dannet, og dette var et foster til en verdensrett. Men da dette, som statsmaktene, slett ikke eier verdiene, blir det som en slave av pengemakten. Men en folkedomstol og en verdensregjering kan ikke dannes “over natten”. Samtidig må landene overgi deres våpen til denne instans som vi idag kjenner som de fredsbevarende FN-styrker.(Men denne org.var altså ikke dannet på det tidspunkt at Martinus skrev dette). Kun uselviskheten i form av FN kan være den rettmessige herre over våpnene. Et altomfattende Guddommelig verdensrike kan kun hvile på internasjonalismen.

102. Utviklingen mot internasjonalismen vil bli å foregå på den måten at privatbedriftene ganske stillferdig blir utkonkurrert av statsbedriftene (regulert av karmaprinippet).

103. Den kommende verdensregjering eller internasjonale administrasjon, kan ikke utvikle seg til noe diktatur eller enevelde. Verdensrettens representanter vil bli valgt av folkeslagene selv og kan kun opprettholde deres stillinger i kraft av deres evne til å være i harmoni med den virkelige rett og moral, samt i overensstemmelse med folks ønsker. På dette "skjellett" av en verdensregjering kan så "det riktige menneskerike" oppbygges.

104. verdensregjeringens oppgaver vil være dette å bringe den samlede jordmenneskehet i kontakt med loven for tilværelsen. Verdensdomstolen vil oppheve dagens handelssystem, der alle varer må betales med overpris. "Overpris" er det samme som "maskert røveri".

105. Varene og forbrukergodene vil komme til å løpe den absolutt korteste vei fra produsent til forbruker. I det idag opprettholdte system, må varen gå gjennom et utall av ledd som alle tar sin fortjeneste, og derved må forbrukeren betale det mangedobbelte av varens virkelige verdi. Skulle f eks landenes postvesen bruke dette system og legge på i alle ledd, ville et brev som skulle fra f eks Norge til India, få en formidabel porto.

Postvesenet i verden er derfor allerede idag utviklet til et rettferdig prissettingssystem, der den reelle pris betales. Alle slike snyltemuligheter vil falle bort i verdensstaten. Her vil alle livsnødvendigheter bli eventyrlige billige.

106. I verdensstaten vil det ikke finnes noen “arbeiderklasse” som må slite med lange arbeidsdager og lav lønn. Og selvsagt heller ingen overklasse som kan leve på andres arbeide. Dagens overklasse tror det er kultur og storhet å kunne unndra seg arbeide. I virkeligheten er det nettopp det motsatte.

107. Fremtidssamfunnet vil være absolutt fri for aksjeselskaper, handelskompanier og andre skalkeskjul for det “falske forretningsprinsipp”. Her vil kun selve samfunnet være arbeidsgiver og absolutt alle vil være “arbeidere”. Her kan intet vesen komme til verden for å bli tjent, men for å tjene.

108. All toll vil selvsagt opphøre og tollvesenet blir verdensrikets økonomipoliti. Dette vil få til oppgave å overvåke den økonomiske verdens regulering.

109. Maskiner og automatikk vil selvsagt bli brukt i størst mulig grad slik at mennesket kan lettes fra det grove arbeidet. I tillegg vil selvsagt behovet for menneskelig arbeidskraft bli betydelig mindre enn i dag,

og derved blir den nødvendige arbeidstid tilsvarende mindre. Fritiden vil derved øke og antallet av fridager vil bli lovbestemt (dette siste er allerede forlengst gjennomført her i Skandinavia.) fridagene vil bli studiedager for individene der de kan studere det som de har særlig lyst til. Dagens arbeidsløshet oppstår fordi privatkapitalismen i stor grad erstatter menneskelig arbeidskraft med maskiner for derigjennom å øke sin fortjeneste. Arbeidsløshetens virkninger er armod, tiggeri, prostitusjon, forbrytelser, dovenskap, sløvsinn og selvmord. Dette blir da en slags sykdom i samfunnslegemet.

110. Den samlede menneskehet vil være fremtidens eneste formue-eier. Jorden er gitt som en felleseiendom for alle Jordens mennesker. Men der mennesket er som dyret, vil tilrive seg en størst mulig del selv om det derved tar noe av andre menneskers rettmessige del, og disse sulter ihjel. Mange gjør seg til forretnings-giganter som får makt til å monopolisere bestemte varegrupper, slik at de snart kan bestemme prisen for disse. Intet noe jordisk menneske har noen kosmisk rett til å ta betaling for klodens ressurser som de ikke har ytet noe for. Selve arbeidet med utvinningen av f.eks oljen, kan man rettmessig forlange å få godtgjort, men ikke selve materien - oljen i dette eksempel. Selve arbeidet vil bli den eneste gjeldene betalingsverdi i verden, og ethvert individ som fødes til verden har slik sett en naturlig medfødt betalingsevne. Kun selve arbeidsytelsen vil bli det eneste betalingsmiddel. Pengene vil forsvinne.

111. I verdensstaten kan alle få arbeide med sine mest utviklede evner og anlegg. Alle vil her befinne seg på den rette hylle. Derfor vil alle være lykkelige med sitt arbeide. Mens mange i dag føler arbeidet som et slaveri, vil menneskene i verdenssamfunnet føle glede og velvære med sitt arbeide. Den sum av arbeidet som alle må yte vil bli utregnet for hvert individ og denne sum vil bli liten i sammenligning med i dag. Martinus nevner i noen foredrag ca. 2 timer pr. uke - og med dette kan man få tilgang til alle samfunnets ressurser som tilsvarer det man tilfører fellesskapet - og ca. 2 timer/uke vil bli tilstrekkelig til å kunne leve i en materiell velstand som tilsvarer dagens "rikfolk".

112. Alle som arbeider i verdensstaten vil få en arbeidskvittering en gang i uken, og denne vil bli det eneste betalingsmiddel i verdensstaten. En liten del blir "fratrasket" som avdrag til fond for sykdom, - barndom og alderdomstøtte. Kvitteringen dekker alt av forbruksvarer og transportmidler av en tilsvarende verdi som kvitteringen lyder på. Det dekkes også alt av underholdning - museer, teatre etc. Kvitteringen er kun gyldig for den person som den er utstedt på, og således vil det være dekning for alle de tjenester eller "ting" som tas ut. Verdensstatens økonomi vil derved være i absolutt balanse, ettersom alt arbeide vil tilsvare nøyaktig det som det kan få adgang til av ressurser og verdier.

113. Det vil som nevnt bli særlige fond for vesenenes barndom og alderdom, slik at de da er fritatt fra å yte

arbeidskvitteringer. Dette fond vil også dekke sykdom og opprettholdes ved små avdrag fra arbeidskvitteringene. Sosialhjelp og annen stønad vil derfor være absolutt unødvendig.

114. Livet i det kommende verdensrike vil bli et liv i nytelse med den høyeste frihet, ånd og kultur. En opplevelse av harmoni, lykke og glede.

115. De som i framtidsriket ønsker å leve i ekteskap, vil slippe det økonomiske trykk som dagens barnefamilier er utsatt for. For her vil alle forsørge seg selv i kraft av sine personlige arbeidskvitteringer. Selvsagt vil barneforeldrene også få arbeidskvitteringer for deres arbeide med å føde og oppdra barn.

116. Ingen foreldre vil få noen økonomisk belastning ved å ha barn. Alle nyfødte er her en del av samfunnets "ressurser" og derav vil alt som vi idag kjenner som fosterfordrivelsler eller abort være absolutt fjernet. Alle nyankomne barn vil bli hilst med den største glede i dette verdensrike.

117. Et resymé av dette kapittel:

Skapelsen av et verdensrike betyr ikke at landenes særpreg av ånd og kultur må fjernes, men at den kan integreres som en detalj i en felles uselvisk verdenskultur. Ved å forsøke hele tiden å innstille sin væremåte på det store bud om å elske hverandre, vil man være med på å skape fredsriket på Jorden. Skapelsen av verdensriket vil medføre:

1. Fellesinteressens seier over privatinteressen eller uselviskhetens seier over selvisheten.
2. skapelsen av en internasjonal demokratisk verdensstyrelse.
3. alle lands avrustning. Skapelsen av et verdenspoliti.
4. kosmisk orienterte vesener som danner et åpent lov og rettsvesen som derved har innsikt og visdom til å sikre rettferdighet for alt og alle.
5. avskaffelse av privat eiendomsrett over arealer og produksjonsmidler.
6. avskaffelse av penger. Innføring av arbeidskvitteringer.
7. opprette et felles fond for barndom - alderdom - sykdom.
8. utnytte maskiner og automatikk for å forkorte arbeidstiden.
9. avskaffelse av voldspolitik og blodsutgytelser.

10. avskaffe dagens fengselsstraff med tortur og dødsdommer. Innføre spesielle “oppdragelses-leire”.

11. utviklingen av vegetariske næringsmidler, sunnt legemspleie, samt lyse og sunde boligforhold.

12. utviklingen av åndsfrihet, toleranse, humanitet og kjærlighet til alle levende vesener. Altså til mennesker og dyr, planter og mineraler.

118. Ved å være i samkling med disse tolv punkter, vil vi være i harmoni med den guddommelige verdensplan. Dvs. den raskeste vei til kosmisk bevissthet. Å arbeide imot disse, vil være ensbetydende med at en motarbeider sin egne lykke.

119. Begivenhetene i dette århundre, er kosmisk sett å uttrykke som dyrerikets dødsdødem i det jordmenneskelige samfunnslegeme. De er det kosmiske menneskerikes begynnende oppstandelse på Jorden.

5.kapittel

JORDMENNESKETS MOTTAKELIGHET **FOR DEN NYE VERDENSIMPULS**

120. Videre her vil Martinus analysere hvordan

jordmenneskene vil motta den nye verdensimpuls med dens nye verdensoppfattelse, nye kultur, dens fjernelse av overtro og dogmer, av rikdom og fattigdom. Dens beseiring av sykdom og intoleranse. Dens forening av alle Jordens stater - der freden kan oppstå. Altså et internasjonalt verdensrike under skapelse. Men mottakeligheten er ikke en viljessak, men en funksjon av dets åndelige kvalitet - dets førende bevissthetskrefter.

121. Det er viktig å være klar over at alle former for religiøs intoleranse - "hellig vrede" osv. - må overvinnnes på veien mot kosmisk innsikt. Men dag er disse stadier naturlige ledd på veien mot målet - "den store fødsel".

122. Jordens samlede menneskehet blir å oppdele i to grupper:

A- gruppen som ikke lenger tror og inspireres av den gamle verdensimpuls eller verdensreligionene. De i denne gruppe har derav løsrevet seg fra dogmene.

B- gruppen er de som fortsatt har evne til å tro og derav inspireres av de gamle verdensreligioner - altså kristne, buddhister og muhamedanere. Samt alle sekter og bevegelser på den gamle verdensimpuls' fundament.

Samtlige jordmennesker vil tilhøre enten gruppe A eller gruppe B, og innenfor en av de tre kategorier som hver hovedgruppe er inndelt i - likevektskategorien eller

følelse eller intelligens-kategorien. Alle vesener vil ha en særlig konstellasjon eller blanding av grunnenergiene følelse og intelligens, og denne blanding vil være avgjørende for vesenets standard, dvs. dets væremåte og livsoppfattelse.

123. Første kategori i gruppe A:

disse har en likevekt eller balanse mellom følelse og intelligens. Altså at disse energier gjensidig regulerer hverandre. Intelligensen regulerer følelsene, mens følelsene vil regulere intelligensen - slik at denne ikke løper ut i det unaturlige eller fanatiske. Følelseslivet er her utrenset de lavere lidenskaper, og denne følelse vil regulere intelligensen - slik at denne blir visdom.

Følelsene vil igjen reguleres av denne visdom, slik at kjærlighet oppstår.

Vesenene er her vokst ut fra de alminnelige jordmenneskelige begjær som ærgjerrighet, hovmod, misunnelse, sjalusi, forelskelse og giftemål. De tilhører "ufruktbarhetens sone" - hvor forplantningskreftene forvandles mot en høyere bevissthetsforms tjeneste. Disse vesener er fri fra laster som tobakk, alkohol og kjøttspisning. Disse er nær ved "den store fødsel". De er enda ikke tallrike, men kan treffes i alle fem verdensdeler. De representerer en ubemerket, beskjeden fremtreden, som ikke ønsker å stikke seg fram. I Østen lever de som vismenn i stille områder i fjellene. De har alle i denne kategori vokst ut av materialismen, og

ønsker ingen dominerende, overordnede stillinger, men heller gjør de arbeider som assistenter, bud og “vanlige” arbeidere, etc. De deltar ikke i diskusjoner og uttaler seg kun på oppfordring hvor dette er gagnlig. De har intet ønske om makt, men deres væremåte smitter på omgivelsene. De forstår verdenssituasjonen, og vil bli de mest lydhøre samarbeidspartnere i verdensgjennløsningen, som kan praktisere den nye åndskultur.

124. 2.KATEGORI I GRUPPE A - som altså ikke lenger kan tro.

Her er følelsene i overvekt i forhold til intelligensen, og kan oppdeles i flg. 6 avdelinger:

125. **1.avdeling** (*svak eller kun noe følelses-overvekt*): denne type vesener vil grense opp til forannevnte, men i mer uferdig form. Derav er de kun i periodevis besjelet med ydmykhet, toleranse og uselviskhet. Dette da intelligensen i perioder utbalanserer følelsesovervekten. Men de kan ha rester av egoisme og ærgjerrighet, selv om dette som sagt delvis kontrolleres av intelligensen. De kan iblant være sortseere på basis av selviske forhåpninger som ikke oppfylles, og dette kan resultere i melankoli eller innbilt martyrium med tilhørende uheldige reaksjoner i legemet. Men disse er kun av forbigående art, og denne gruppe kan også i periodevis komme til forløpersymptomene for den store fødsel.

Dog er individets lavere egoistiske tilbøyeligheter og lidenskaper en uoverstigelig hindring for kosmisk bevissthet. De er “voktere av terskelen til den store fødsels forgård”. Også denne gruppe har utlevd materialismen og de har ofte underordnede stillinger. De har stort sett utlevd ekteskapets sone - de fleste i denne gruppe er i ufruktbarhetens sone. De vil møte den nye verdensimpuls med åpenhet og glede.

126. Av ovennevnte kategori finnes det relativt få vesener enda, mens det fra de videre kategorier er mer tallrike individer.

2.avd. fra 2.kategori i gr.A: Her er følelsene enda mer i overvekt i forhold til intelligensen. Derfor er disse sterkt religiøst innstilt - ofte i retning av religiøs fanatisme fordi intelligensen er svak. Her er det viktig å ha medlemskap i en sekt eller et samfunn. Toleranse, ydmykhet, uselviskhet og moral har de enda ikke tilegnet seg. De vil ofte fremtre som intolerante ovenfor andre åndssamfunn. Selv tror de å være “de utvalgte eller de eneste saliggjørende”. De streber etter høyere maktposisjoner innen sekten, og vanligvis er de ledere til tross for at deres virkelige plass er “rekrutter” eller “lærlinger”. Med intoleranse, ærgjerrighet, egoisme og hovmod, vil disse samfunn vanligvis relativt hurtig gå i oppløsning. Ofte opphøyer de sitt samfunns grunnlegger til en slags ny Messias, og de vil aktivt motarbeide den nye verdensimpuls. Som Kristus sa: “....og de første skulle bli de siste”.

127 **3.avd. fra 2.kategori i gr.A:** Her er det ytterligere følelsesovervekt, derav finner vi her mer religiøse “fantaster”. Disse har blitt påvirket av den nye impuls’ vibrasjoner, og dette avføder visse forestillinger i deres bevissthet. Noen danner religiøse sammenslutninger på grunnlag av deres forestillinger og tror seg selv værende verdenslærere, en ny Messias osv. De er intolerante ovenfor andre konkurrerende sekter og virker delvis samfunnskadelige. Dog kan enkelte i perioder virke inspirerende og positivt på deres omgivelser.

128. **4.avd. fra 2.kategori i gr.A:** Grenser mot området for den gamle verdensimpuls. Disse har tendenser til å ville reformere de bestående statsreligioner. De har en viss skepsis mot den nye verdensimpuls. Ellers “svinger” de mellom den gamle impuls, og nye ideer som de tenderer til å gjøre til dogmer. I blant vil de oppleve religiøse, sjelelige kriser hvor de ikke vet hvor de skal forankre sin tro. Disse vil ikke møte den nye impuls med særlig motstand. I blant vil de møte den med sympatisk interesse. De er delvis søkende etter noe nytt.

129. **5.avd. fra 2.kategori i gr.A:** Denne avd. dekker de såkalte “kunstnere”. Dvs. i området som billed-tone-scene-og diktekunst. Endel vil her få sitt følelsesliv kanalisert i en delvis religiøs interesse. Forøvrig finnes her geniale kunstnere som er fullkomne i deres kunstart,

men dog har de uferdige og primitive naturer i deres bevissthet, dvs en uferdig moral. Etter at de dog har utlevet eller mett sin kunstneriske side vil de hurtig tilegne seg den moralske genialitet. Endel kunstnere har ubevisst blitt påvirket av den nye impuls' utstråling, og skapt moderne kunst, musikk og arkitektur. Men mye av dette kan også kalles "uferdig kunst". Fra vesener i denne avd. vil ikke den nye impuls møte særlig motstand, bortsett fra en del som vil være uenig og intolerante ovenfor impulsens kunstneriske framstillinger.

130. 2.-3.-4.-5.avd. vesener tilhører stort sett ekteskapssonen. Her omsettes store deler av følelseslivet til "parringsdriften", dvs. forelskelse, ekteskap, foreldrekjærlighet osv. Men også i disse grupper eller avdelinger er den "naturlige" seksualisme degenererende. Ekteskapene er ofte overflatiske og ulykkelige. Vi kaller dem "de ulykkelige ekteskapers sone". De vil derav egne seg stadig mindre som tradisjonelle ektemaker.

131. Ordet seksualisme skurrer i mange åndelige søkende menneskers ører. Dette fordi det har blitt opphav til mange sorger, bekymringer, disharmonier og lidelser. Derav tror de at seksualitet er en hindring for åndelig utvikling. Men dette har sin årsak at den almene seksualitet hører dyreriket til, og derfor beforder de virkninger som ble nevnt over. Andre og tredje kategoris vesener (altså alle bortsett fra sen som er nær ved den store fødsel) befinner seg i grenseområdet

mellom den dyriske og menneskelige seksualisme, og dette medfører mange forstyrrelser i disse veseners seksuelle liv. Hos noen resulterer det i en altfor sterk forelskelse i eget kjønn, samt endel andre forstyrrelser. Alt dette har skapt forvirring i mangel på noen helhetlig forståelse av den seksuelle forvandling. Hos enkelte har det medført perversiteter, men det er sykelighet som ikke alle behøver å passere i utviklingen fra dyrisk til menneskelig seksualisme.

132. **6.avd. fra 2.kategori i gr.A:** Denne avdeling av “følelsesvesener”, dekker de individer som bruker all sin “overvektige” følelsesenergi på det seksuelle område. Hele deres tankeliv og interessefelt er derav oppslukt av seksualisme. De går fra forelskelse til forelskelse, fra ekteskap til ekteskap. De er stamgjester på nattklubber, danserestauranter og prostitusjonsrestauranter. Deres seksualisme er blitt en last som medfører frotseri og drukkenskap. I kjølvannet følger ofte også alkohol - vin, tobakk, morfin, kokain osv. Denne gruppen dekker også perversiteter som går helt ut i mord og lemlestelse. Mange i denne 6.avdeling har avsky for reelt arbeide, og endel havner i prostitusjon, forbrytervirksomhet - samt virkningene av dette som bl.a. kan være selvmord. Denne avd. vil ikke møte den nye impuls med særlig motstand. Dog vil de i kommende liv møte virkningene av deres levesett av i dag - som vil bli kronisk sykelighet, vanskaphet, skrøpelige nerver, svak hjerne og delvis åndssvakhet.

133. Her nevnes at innenfor alle avdelinger av 2. kategori, vil det være vesener som får en antipati mot å drepe dyr. De vil da ikke jakte eller fiske, selv om de

enda er kjøttspisere.

Videre følger så de som har intelligensen i overvekt (altså 3.katagori).

134. 3.KATEGORI I GRUPPE A (De intelligens dominerte, ikke troende).

Denne kategori har intelligensen i mer fremtredende form enn følelsene, og vil derved fremstå med forskjellige grader av ulikevekt. Hos intelligenskategori vil dette gi utslag som antireligiøsitet, materialisme, forbrytervesen og henrettelser. Vesenene er her mer materielt enn åndelig innstilt. Derav vil de strebe etter livsstatus, penger, ære og berømmelse. Vesenene her er i besittelse av mange fler materielle goder enn følelsesvesenene, som ble beskrevet foran. Her finner vi verdens “overklasse”, dvs. kapitalister og rikdomssøkere. Dog utgjør de betydelige faktorer i skapelsen av kultur og materielle samfunnsgoder.

135.Første avdeling av 3.KATEGORI I GRUPPE A.

Disse vesener har svak overvekt av intelligens i forhold til følelse, men er forøvrig høyt utviklet, og grenser mot “den store fødsels forgård”. I perioder da følelsene kommer opp mot harmonisk balansenivå, vil de kunne være mottakelige for kosmiske glimt eller den store fødsels forløpersymptomer. De er vitenskapelige innstilt, men følelsesenergien er i denne 1.avd såpass utviklet at de har

en religiøs trang som kommer til uttrykk som filosofi og åndsforskning. Noen bedriver bibel- og religionsforskning, mens andre fordyper seg i forskningen i de psykiske fenomener. Individene her begynner å forbinde følelseslivets erfaringer med intelligenslivets analyser. Slik oppstår etterhvert “visdommen”, og den kosmiske verdens åpenbaring begynner.

136. Andre avdeling av 3.KATEGORI I GRUPPE A.(A-3-2)

Her har intelligensen større overvekt enn i 1.avd., og følelseslivet for disse strekker seg ikke til de åndelige områder. Derav blir disse veseners forskerfelt kun av fysisk natur, og her finner vi de tradisjonelle forskere og vitenskapsmenn. Disse gjør et fremragende arbeide både på det materielle og det helsemessige område. Men i denne gruppe finner vi også mer egosistiske, ærgjerrige individer, og vesener som forsker for krigs- og drapsindustrien. De vil oppfatte all åndsvitenskap og den nye verdensimpuls som uvitenskapelig, og vil derfor motarbeide denne der den ikke er i samklang med disse veseners erfaringer. Men dette gjelder absolutt ikke alle innen denne avdeling - noen vil også møte den med interesse og sympati.

137. Tredje avdeling av 3.KATEGORI I GRUPPE A.(A-3-3)

Denne gruppe har politikk og samfunn som sin hovedinteresse. Disse spenner fra de helt selviske vesener til de mer idealistiske typer. Jo mer følelsene mangler,

desto mer selviske er deres livsmål eller politikk. Vi kjenner de mest følelessvake her som nasjonalister og nazister. Politikere som har følelsene i sterkere utvikling, vil søke en sosial, rettfredig fordelingspolitikk. Mellom politiske grupper eller partier hersker det ofte politiske kriger, som enkelte ganger kan ende med voldsbruk. Den nye verdensimpuls vil i denne gruppe møte en sterk motstand, da den vil virke ufordelaktig på politikk. Mange er dog absolutt tilhengere av den nye impuls' nye materielle ideer, men har samtidig en antipati mot det åndsbudskap som den nye impuls hviler på. Derav vil de ikke forstå eller støtte det helhetssyn som den nye verdensgjenløsning bringer. Vi finner her endel vesener som har negative erfaringer med den etablerte religion, som har motarbeidet deres idealistiske, mer materielle revolusjon. De har slik sett fått antipati mot all religiøsitet - mot alt snakk om ånd og bevissthet. Disse veseners kamp for å utbre sine materielle ideer, skjer på basis av bruk av voldspolitik, makt, drap mv. Slik skaper de et revolusjonsgrunnlag mot det enevelde som de søker med sin politikk. Men ingen politikk kan vinne noen endelig seier før den er basert på livets Guddommelige fundament.

138. 4. Avd av 3.KATEGORI I GRUPPE A (A-3-4)

I denne avdeling finner vi de individer som særlig er interessert i å drive handel og forretning - eller "maskert røveri" innen lovens rammer. Mange individer er også bundet til denne forretningsone mer eller mindre mot egne ønsker, da i kampen for det daglige brød. Men i denne 4.avd er det også virkelige egoistiske forretningsfolk. Her preges tankene av griskhet, hykleri og

ærgjerrighet. Disse vesener besitter dog ofte en fremragende intelligens, utviklet fra egoistiske tanker i forretningsverden. Deres følelsesenergi er altfor spe for å kunne motta en høyere forståelse av livet.

Genialiteten i hyleri finnes i salgsreklamen. Dette er geniale økonomiske fallgruber. Selvsagt vil de bekjempe den nye verdensimpuls, som påpeker virkningene av egoistiske tanker og livsnedbrytende stoffer som tobakk, alkohol, osv. - som nettopp er levevei for mange. Når stadig flere innser forretningsverdenens stadig glupske egoisme, vil de begynne å føle antipati, motvilje mot denne. Slik vil dagens handelssystem undergrave seg selv.

139. 5.avd av 3.KATEGORI I GRUPPE A (A-3-5)

Her finner vi en gruppe hvis følelsesliv er så svakt utviklet i forhold til intelligensen, at de blir å betegne som “forbrytere”. Disse er altså i stadig konflikt med loven. De skyr ikke mord, drap, plyndringer, røveri, ran, osv. Vi kan si at de er “yngre sjeler” innenfor sivilisasjonen. De har sine siste inkarnasjoner fra naturmenneske-stadiet, og når de fødes inn i sivilisasjonen, har de vanskelig med å innordne seg dennes lover og regler. De har et skjebneforløp som har medført en sterk intelligens-utvikling uten at følelsesenergien tilsvarende har vokst. Derfor er de ikke mottakelige for den gamle impuls sin religiøsitet og tro. Disse vesener kan kun belæres av “livets direkte tale”. Ovenfor disse vesener må man handle omtenksomt - uten å fordømme dem eller på den annen side hylle dem som helter. Man bør forsøke å vise dem et godt eksempel ved sin væremåte, og la dem forstå at de er likeverdige vesener.

140. Gruppe B - altså de som fortsatt er inspirert av den gamle verdensimpuls - basert på å tro. I denne gruppen av vesener finner vi dem som fortsatt er sterkt bundet til den gamle verdensimpuls - altså bundet til de etablerte verdensreligioner. Mens det i gr.A fantes bl.a. primitive vesener som var vokst ut av den gamle trosoppfatning, finner vi i gr.B - mennesker av høy utvikling - ja, professorer og tilsvarende, som dog fortsatt er inspirert av "bibelens lære" eller tilsvarende fra buddhismen eller islam. Disse "troende" får det nødvendige åndelige behov stillet gjennom nettopp dette "å tro". De mottar dermed åndelige inspirasjonsstrømmer eller "guddommelig suggesjon" - som gir seg utslag i gledesutbrudd og ekstase. De blir "omvendt". Da intelligensen her er i undervekt, vil disse åndelige energibølger desto lettere kunne mottas.

141. Disse vesener får deres religiøse kraft fra ritualer, hellige bøker, seremonier, sakramenter og fra verdensgjenløsernes ord. Ved troens hjelp får de altså tilgang til den kraft som virker inspirerende og livgivende.

142. Det ubehagelige eller dagliglivets vanskeligheter blir oppfattet forskjellig for hhv A og B gruppen. B-gruppen oppfatter dette som "det onde", mens A-gruppens mest utviklede vesener oppfatter det som "guddommelig undervisning". Gruppe B's vesener har

ikke særlig bruk for den intelligensmessige utredning som LIVETS BOG fremlegger. Denne kan slett ikke være særlig inspirerende eller suggererende for Gruppe B's vesener.

143. De første stadier av jordmenneske-tilværelsen, er vanligvis preget av primitiv følelse og en nesten latent intelligens. Vesenet føres her av tro eller guddommelig suggesjon, mens det senere i utviklingen vil få evne til selv å analysere tilværelsen ved hjelp av intelligensevnnens utvikling. Gr.B-vesnene er altså såpass følelsesdominerte at de ikke stiller spørsmål ved dogmene. Altså er ikke intelligensen særlig utpreget - men dette skal ikke mistolkes. I gruppe B vil vi finne at de fleste tilhører en eller annen sekt. Felles for alle her i gr.B er at de får nok åndelig næring gjennom den gamle impuls og behøver ikke å få sine hellige bøker gransket og intelligensutredet.

144. FØRSTE KATEGORI I GRUPPE B

Her er energiene i noenlunde balanse, men på et lavere nivå i forhold til gr.A's første avdeling. Vesenene er her også begynnende tolerante ovenfor andre religiøse sekter og de er ikke påtrengende med sin misjon. Vesenene lever her i gode ekteskap, og er lykkelige kjøttspisere. De tar ikke spesielt avstand fra krig og kapitalisme.

145. ANDRE KATEGORI I GRUPPE B

Disse er nærmest overmottakelige for den Guddommelige suggesjon og blir lett fanatiske i deres trosoppfatninger. De tilber dogmene blindt uten noen kritisk vurdering, og kan ikke forstå at andre vesener ikke kan finne stimulans i samme budskap. De stempler alle som ikke samtykker i deres trosoppfattelser som fortapte eller vantroende - i motsetning til dem selv som er "frelste". De mener å kjempe mot "mørkets barn" som de dømmer til helvetes straff. De har ikke evner til å se selve nestekjærlighetsbudskapene i deres egne religioner, og bruker en intoleranse som bevirker at medvesnene får ytterligere antipati mot den gamle verdensimpuls, og derved retter blikket mot den nye.

146. TREDJE KATEGORI I GRUPPE B

Her er intelligensen noe mer fremtredende enn følelsene og vesenene er ikke spesielt religiøst anlagte. De har meget primitive moralbegreper, og er faktisk ganske ferske innenfor sivilisasjonen. Altså har de få liv fra et kultursamfunn og lever naturlig etter de moralbegreper som naturmenneskene har, dvs "enhver er seg selv nærmest" og at "makt er rett". De har ingen samvittighet ovenfor samfunnets lover, og framtrer som grader av forbrytere, selv om de ikke begår så alvorlige forbrytelser som intelligens-gruppens minst følelsesutviklede.

147. Naturmenneskene beherskes av overtro og mystikk som skriver seg tilbake som rester fra en tidligere verdensimpuls.

148. Det er først når individet har passert 30-årsalderen at vi kan bedømme om et vesen tilhører den ene eller den andre gruppen. Inntil denne alder er det underkastet repetisjonen av de stadier det har utviklet seg gjennom i de foregående liv. Etter fylte 30 år, vil den videre utvikling selvsagt foregå i et langsommere tempo enn under repetisjonen.

149-150 er gjennomgangen av symbolene 3 og 4. Nr. 3 er “jordmenneskehetens bevissthetskategorier”.

151-157 er en forklaring til symbolet og en repetisjon av teksten til gruppe-gjennomgangen foran(stk. 122-148).

-

158. Hensikten med gjennomgangen av de mange bevisstheatskombinasjoner som omtalt foran, er å gjøre leseren oppmerksom på tåpeligheten i å utløse intoleranse ovenfor andre. De kan slett ikke være annerledes enn de nettopp er på basis av de energikombinasjoner de har i deres bevissthet. Enhver form for intoleranse må bekjempes før vesenet kan tilegne seg den fundamentale opplevelse av den store fødsel.

159. Ethvert individ som utløser intoleranse er en dyrerikets representant, dvs. man tilhører samme rike som rovdyr, ormer og padder. Individets oppfattelse er

grunnlaget for vesenets handlinger, og disse handlinger eller viljesutløsninger vil derved bli mer eller mindre “edle” - avhengig av individets oppfattelse av tilværelsen og medvesenene. En oppfattelse kan være alle grader mellom “virkelighet” og “uvirkelighet” - dvs. mer eller mindre riktig.

160. Det som ligger til grunn for et vesens bestemte “blanding” av følelse og intelligens, utgjøres av en mengde faktorer som kan tilbakeføres til hva vesenet har erfart og opplevd i tidligere liv. Videre i hvor stor grad vesenet har gjennomlevd lidelser - og forholdet mellom den maskuline og feminine pol i bevisstheten. Livsoppfattelsen er ingen viljesakt, og kan kun forandres ved utviklingens gang og selvopplevde erfaringer.

At et vesen kan forstå eller godta en lære eller undervisning, betyr at vesenet må selvopplevd grunnlaget for denne undervisning. Altså må det ha en omtrentlig lik erfaring som undervisningen gir uttrykk for. Det vil selvsagt ikke hjelpe med sinne og straff for å fremme undervisningen.

Eksempel: dersom denne kjede symboliserer et bestemt vesens erfaring: ooooooooooooooooooooooooooooo

- kan det ikke forstå en undervisning som i eksempelet krever denne kjede av erfaringer:

oo

Man kan ikke ved sinne og tortur skape begavelser eller talenter i individene. Et intolerant vesen er offer for en

illusjon.

-

161. Den fundamentale utviklingsfaktor for ethvert vesen er dets egne direkte opplevelser av behag og ubehag, av glede og sorg. Derfor vil enhver teoretisk påvirkning kun være en bi-faktor - dvs. av sekundær art, som må passe inn i vesenets erfaringer eller ligge nære opp til denne hvis undervisningen skal forstås. Derfor må man aldri gi viten eller visdom til en person som ikke viser interesse for å motta denne viten. Det vil kun vekke motstand og forargelse hos denne person - dvs. her har man da "kastet perler for svin". Altså må man utvise stor hensynsfullhet, omtanke og forsiktighet når man omgås andre veseners oppfattelser og livssyn. Det må være en total frivillig mottakelighet hos de vesener man ønsker å påvirke.

162. Det er ens praktiske væremåte som er hovedfaktoren i den påvirkning man kan påføre sin neste. Den øvrige undervisning i hverdagen blir en bi-faktor i sammenligning.

163. Å diktere et individ en livsform eller en religiøs oppfattelse som det ikke er modent til, er like umulig som å diktere en tiger til å leve av planter. Enhver slik diktering vil være uttrykk for den mørke utstrålingsmoral og krefter. Den vil spre sorg og lidelse, død og redsel - i stedet for lys og kjærlighet.

164. Individenes religiøse tro kan aldri rettmessig bli grunn for å utvise intoleranse ovenfor andre.

165. Det er livet selv som må utfylle de manglende ledd i erfaringskjeden. All teoriundervisning vil ofte virke rett imot sin hensikt.

166. Bekjempelsen av intoleransen krever lang tid, da det er en tusenårig vanebevissthet. Dessuten må man ha et dypt ønske om å bekjempe denne dyriske “tradisjon” eller evne. De små daglige overvinnelser av intoleransen, er de første små skritt i denne øvelse. Møter man et intolerant vesen, må man forsøke å forstå dets ufullkomne væremåte, og selv vise en edlere væremåte ved å beherske sin egen intoleranse.

167. Det er viktig at de vesener som ønsker å føre verden fremover mot lysere tilstander, kan praktisere toleranse og forståelse. Symbol 4 viser hatets virkninger for jordmenneskeheten.

168. Hat, sinne og intoleranse, består av den energiart som Martinus kaller “tyngdeenergi”. Dens natur er adsplittelse, ødeleggelse, krig, mord, drap og lemlestelse. Sykdom har også sin kilde i denne energi.

Som motpol for tyngdeenergien - finnes følellesenergien, som virker sammenbindende, "klebende", kjølede og samlende. Følellesenergi og intelligensenergi i riktig forhold danner kjærlighet, harmoni, skjønnhet, fred og virkelig lykke.

Får tyngdeenergien overtaket over intelligens- og tyngdeenergien, oppstår de mørke virkninger. Religiøs intoleranse oppstår når følelsene har overvekt, mens de mørke virkninger blir av materiell natur når intelligensen dominerer. Kun når intelligens og følelse er i harmonisk likevekt, kan kjærligheten oppstå.

169. Nå som jordmennesket er iferd med å frigjøre seg fra det egentlige dyrerike - utspilles det en kamp mellom tyngdeenergien og følelles-og intelligensenergien.

170. Dette stykket inneholder symbolforklaring til symbol nr.4 - INTOLERANSE.

∩ Jorden er nu i en slags mental brann, hvor hatets ild flammer.

∩ alle som opprettholder intoleranse med sinne og hat - som går imot inter-nasjonalismen, går imot uselvskheten, osv. - er med til å opprettholde klodens mentale brann. Denne branns virkninger er krig, lemlestelse, ulykker, fattigdom, sult og sykdommer. Når man utviser uselvskhet og toleranse, vil man medvirke til å slukke denne brann.

Når uselvskhets brann får næring og luft, vil den brenne alt som vi kjenner

som samfunn og kultur, fred og lykke. Men alle kan være med på å slukke denne brann ved å praktisere kjærlighet og toleranse. Der man virkelig kan inspirere sin medvesener med sin viten og væremåte, har en sitt rette arbeidsfelt. Her kan man så de spirer som vil vokse mot “den store fødsel”.

6.kapittel

FRA DYR TIL MENNESKE

-

171. Den jordiske menneskehet befinner seg i utviklingen i overgangen fra dyr til menneske. Dyrets væremåte - det drepande prinsipp som utfolder seg via tyngdeenergien - utgjør en partiell del av menneskets bevissthet. I dyreriket er makten og overlegenheten nødvendige faktorer i utviklingen. Disse faktorer er selvoppholdelsesdriftens basis eller fundament, og behersker enda jordmennesket i høy grad.

172. Ut av dyrerikets grove, robuste og kalde tilværelse, oppstår etterhvert en forfinet form for opplevelse av livet. Mens dyret ble utsatt for en massiv og oppruskende påvirkning, kan mennesket påvirkes av “finere” livsopplevelser. Dyret er altså et sovende vesen som må vekkes til bevissthet, og gjennom skapelsen av det riktige menneske er denne vekkelse tilendebrakt. I vekningsprosessen oppstår også “religiøsiteten”, og i de

første stadier er denne båret av “den mørke utstrålings” moral. Dødsskriket er den første ubevisste bønn om hjelp til en høyere makt, som dyret rent automatisk skriker ut når det er i livsfare.

173. Gjennom angsten vekkes det til live impulser i dyrets bevissthet som gradvis utvikler seg til forestillinger om et eksisterende Forsyn, og disse tanker er derved de første religiøse forestillinger.

174. Disse første religiøse forestillinger ble dannet i deres eget primitive bilde, hvor deres guder var “krigshelter” med stort mot og styrke. Men denne brutalitet og tyngdeenergiutfoldelse, medførte etterhvert sterke lidelser. Det er lidelsene som utvikler følelseslivet, eller evnen til å føle medlidenhet, barmhjertighet, osv. Denne nye evne ble derved grunnlaget til å motta den lyse utstråling fra “det guddommelige skaperprinsipp”.

175. Og med den lyse utstrålings veiledning i moral og væremåte samtidig som lidelsene foredlet følelsene, ble vesenene mer lydhøre og mottakelige for en ny tilværelsesform. De utviklet seg til å betjene følelses- og intelligensenergien og senere også intuisjons og salighetsenergien. Disse to sistnevnte energier ligger utenfor det fysiske forskningsfelt, og kan kun oppleves gjennom åndelige organer. Jordmennesket er nå på vei bort fra den fysiske tilværelse, og i retning mot en

åndelig verden - hvor det kan påvirkes og kan skape med mer avdempede, finere materier og energier.

176. Jordmenneskeheten representerer alle stadier fra dyr til riktig menneske. Fra de robuste, brutale - til de mer forfinede vesener, som vi kan si er vesener som benytter åndelige energier. De edlere mennesker har derved fått mettelse av hevnfølelse, materielle forlystelser, tyveri og uærlighet. Deres fysiske materielle interesser er derved blitt reduserte til fordel for åndelige interesser, for virkelig viten - virkelig skaperglede - og sann kjærlighet. Her begynner det å demre en forståelse for den virkelige tilværelse eller sannhet. Når vesenets indre stemme sier at man ikke skal lyve, bedra, drepe, baktale o.s.v.- er vesenet klar til "den store fødsel." Om man enda ikke merker noen indre stemme, vil vesenet fortsatt måtte påvirkes av smerte og lidelse for å foredle følelseslegemet.

I den grad man kan fatte og akseptere analysene i Livets Bog, er man selv mottakelig for åndelige energier. Hvis analysene derimot oppfattes som fantasi, er dette et tegn på at vesenets åndelige evner enda er sovende eller latente. Det er kun *livets direkte tale*, som kan åpne disse.

177. Den fysiske verden er illusorisk. Ingenting her er det som det ser ut til å være, ettersom alt det skapte har sin årsak på det kosmiske/åndelige plan. Dette kan først

oppleves fundamentalt når vesenet har opplevd *den store fødsel*. Forskjellen mellom den kosmisk bevisstløse og den kosmisk bevisste, er som forskjellen før og etter den fysiske fødsel fra moderlivet og ut i den fysiske verden. Jordmennesket er enda kun som et ufødt foster sammenlignet med den kosmiske verden. Livet i den fysiske verden er kun en innledning til det virkelige liv.

178. Jordmenneskets forvandlingsprosess kan vi iaktta i alle trinn fra det primitive naturmenneske til det forfinede kulturmenneske - som igjen skal bli til “et riktig menneske”. Dette menneske utløser ren kjærlighet i sin vekselvirkning med andre. Denne kjærlighet er uselvvisk, dvs. den manifesteres ikke for at opphavet kan ha noen fordel av denne - ingen forventning om gjengjeldelse eller gevinst. Forelskelsen derimot er basert på selvviskhet eller instinktivt eiendomsbegjær. Den har sitt utspring fra de fysiske forplantningsorganer og selvoppholdelsesdriften (instinktenergien).

179. Når individet utstråler ren kjærlighet blir det mottakelig for “intuisjonsenergien”. Dette er tilværelsens høyeste og mest gjennomtrengende grunnenergi. Gjennom denne energi vil individet “se” tilværelsens høyeste realiteter eller LIVETS FASIT.

180. Den vanlige vitenskap utgjør egentlig den åndelige verdens periferi. Den er *den gryende kosmiske*

bevissthet. Den er “den friske sjøluft nær ved havet”. Ved hjelp av vitenskapen har mennesket kunne utforske så vel mikrokosmos som makrokosmos. Mennesker over hele kloden kan kommunisere med hverandre og reise hurtig over alt på planeten. Men den materielle vitenskap er bare forløperen for den helhetsvitenskap som kosmologien utgjør, og som vil bringe mennesket til den høyeste energi - nemlig intuisjonen.

181. tanker består av “stoffer” som vi kjenne som *krefter, energier, stråler, bølger, aura, osv.* Dog er alle stoffer energi - ettersom energi er lik bevegelse. Men bevegelser er ikke bare de fysiske bevegelser som vitenskapen foreløpig har viten om. Det finnes også fem andre plan eller energinivåer som den enda ikke kjenner. Av menneskets seks opplevelseslegemer, er det således kun bevisst i ett - nemlig det fysiske - hvor tyngdeenergien kulminerer. De andre kan kun anes som “underbevissthet”. Men gradvis vil vesenet også bli absolutt dagsbevisst i disse legemer.

182. For planten er hele den fysiske tilværelse en form for søvn. Legemet er

ikke her "sterkt nok" til å kunne bære dagsbevisstheten. Plantens fysiske opplevelse er derfor "underbevisst" eller nattilværelse"(søvn).Dagsbevisstheten har planten på det på det åndelige plan, og den styres av instinktet. Plantens instinktmessige opplevelser er "anelser".

183. Planten har en udetaljert opplevelse, dvs. den kan kun kjenne eller ane behag og ubehag. Plantens instinktmessige dagsbevissthet er derved den mest primitive i hele spiralkretsløpet. Plantens indre salighet reflekteres på det

fysiske plan gjennom dens skjønnhet og duft. Overalt hvor vi møter planter ser vi gjenskinnet av salighet. I enhver frisk blomst eksisterer kontrasten til

vinterens kulde. Så lenge det finnes en blomst, kan erindringen om en høyere verden ikke utslettes.

184. Når planten hviler sin dagsbevissthet og befinner seg i søvn, så utvikler den sin materielle eller fysiske tilværelse. Når plantene om sommeren blomstrer og dufter, så "sover" den på sitt primære plan som er salighetsriket. Gradvis skal planten utvikle sitt fysiske legeme så mye at det kan bære dens dagsbevissthet. Men da er den ikke lenger plante - men "dyr".

Men altså er det slik at når den er våken på sitt dagsbevisste plan som er salighetsriket, så visner den og "dør" på det fysiske plan. Dyret derimot, har fått sin dagsbevissthet overflyttet til det fysiske plan, og sin underbevissthet eller søvn/nattbevissthet har det på det åndelige plan - hvor det da kan øve på å beherske det åndelige legeme eller følelseslegemet.

185. Dyret opplever behag og ubehag direkte på kroppen gjennom dens nærvesystem som en absolutt opplevelse og ikke som anelse. Følelseslegemet er her i fostertilstand, men lidelsene utvikler dette videre gjennom dyreriket. Det blir etterhvert til jordmenneske. Her begynner intelligenslegemet å utvikles. Denne energi gjennom intelligenslegemet, kan binde og lede tyngde - og følelsesenergien, slik at kjærligheten gradvis kan oppstå. Følelseslegemet kan først bære dagsbevisstheten når det inngår i en jevnvektig balanse med intelligenslegemet, og "fosteret" til intuisjonslegemet kan utvikles. Med denne kontakt med intuisjonslegemet har vesenet fått kosmisk bevissthet.

186. Når dyret (og mennesket) sover, arbeider det med betingelser som skal gjøre det bevisst i det riktige menneskerike. Det utvikler således organer eller legemer som det kan oppleve åndelige kjennsgjerninger gjennom. Dyrets selvoppholdelsesdrift er et begjær etter å stimulere behagsopplevelsen og bekjempe ubehagsopplevelsen. Dets hukommelse vil romme tankebilder av disse opplevelser, selv om disse er uklare og uten skaphet. De er jo kun speilbilder av grove, primitive fysiske opplevelser. Men ved hjelp av denne "gjenkjennelsesevne", kan vesenet begynne å huske forskjellen mellom behag og ubehag. Det får slik sett oppbygget en "erfaringsopplevelse", som blir regulatoren av vesenets selvoppholdelsesdrift. Den blir bestemmende for dets vaner og væremåte, og vil medvirke til utviklingen av nye sanser, evner og anlegg.

187. Alle fysiske opplevelser er grader av følelser. Vi opplever forskjellige former for vibrasjoner. Dyret kan via sitt hukommelses- og instinktlegeme, gjenkjenne bestemte opplevelser som vi kan si medvirker til en

slagsforutanelse. De såkalte "psykiske evner" er altså videreutviklingen av gjenkjennelsesevnen. Denne sees i trekkfulgenes flukt over enorme kontinenter, der brevduene finner veien hjem, i dyrenes forutanelser om kommende naturkatastrofer, uvær osv. Men "kulturmennesket" har mistet sine "psykiske evner". Det har utviklet sine "intelligenserindringer" eller sitt intelligenslegeme - som enda er på sitt fosterstadium.

188. Med intelligensenergiens beherskelse, kan vesenet erstatte sin "forutanelse" med forutviten. Med intelligensen kan det "sortere" sine erindringer, og sette dem riktig sammen.

189. Ved å sette alle like erfaringer sammen, blir gjenkjennelsesevnen forsterket. Det å analysere et felt, er derved det samme som å mobilisere og sette sammen alle tidligere erhvervede erindringer innen et særlig felt. Denne "åndsfunksjon" gjøres altså med intelligenslegemet. Ved å sette sammen erindringene skapes stadig nye billedformasjoner og dette øker vesenets begavelse og forståelse. Det får en "bevisst evne til å skape". Erindringene blir som byggeklosser som individet kan sette sammen til stadig nye måter - til stadig nye tankeformasjoner. Men tankene er like virkelige på det åndelige plan som de fysiske skapelser er virkelige på det fysiske plan.

190. Individene lærer etterhvert å kopiere de åndelige ideer i fysisk materie. All slik kopiering ligger til grunn for det som vi kjenner som kunst. Men

kopieringen kan også gis fortellende, beskrivende form

som "skrift" eller

kjennemerker for tankebildene. Ettersom jordmennesket i våken tilstand ikke kan korrespondere direkte telepatisk, må det innvirke på hverandres fysiske sanser ved tale- og lytteorganene - og evt. bruke andre sanser.

191. Dyrenes første tendenser til å vise hverandre tankeopplevelser, skjer i form av lyder. disse spenner fra parringslyder til dødsskrik eller angstskrik.

Fuglesangen om våren er et eksempel på hvordan disse utfolder sin vellyst i sin sang og kvittring. Språket er en videreutvikling av dyrets lydskapelser. Det har utviklet seg et enormt spekter av variasjoner i dette språkets "kjennetegnsystem". Men utviklingen vil føre til at det utvikles og tas i bruk et felles språk for hele menneskheten - for hele kloden.

192. Men overføringen av tankebilder kan også skje gjennom skriften - dvs. via lydtegn for språkets synliggjøring.

193. Følelseslegemets samspill med den "ytre" følelsesenergi, kjenner vi som "glede" og "sorg". Opplevelsen er her av åndelig natur. Følelsesmanifestasjonene utgjør en skala av livsytringer som strekker seg fra hat til kjærlighet - avhengig av hvilke grunnenergi-kombinasjoner man blander i sin

bevissthet.

194. Med intelligenslegemet alene kan man ikke sanse åndsopplevelser av virkelig kjærlighetsenergi. Det har ikke tilstrekkelig finhet. Det kreves et nytt legeme - og dette vil begynne sitt fosterstadium når følelses - og intelligenslegemet har nådd et balansert, harmonisk stadium. Med dette legeme - intusjonslegemet - kan det oppleve "den evige sannhet" eller "synet av Gud".

195. Virkelig "kjærlighet" er den mest opphøyete, forfinede blanding av følelses- og intelligensenergi.

196. For jordmennesket er enda intusjonslegemet latent eller som en fosterkjerne. Dette fordi følelses- og intelligensenergiene enda ikke er i

harmonisk likevekt. Noen kan riktignok oppleve kosmiske glimt, men disse er enda primitive og ufullkomne.

197. Intet vesen kan komme til genialiteten uten ved intusjonen.

198. Jordmennesket kan idag oppleve spede symptomer

på intuisjonsfunksjonen, men er ikke bevisst i denne.

199. Jordmennesker som befinner seg i en tilstand hvor det har utrenset de lavere energier, og gjennomstrømmes av åndelige ekstatiske kjærlighetsenergier, kan utløse en intuisjonsfunksjon. Denne resulterer igjen i nye tankebilder som fremkommer uten forutgående dagsbevisst analysering.

200. Forfattere og kunstnere kan i balanserte øyeblikk få intuitive glimt til idemateriale. Dette fremtrer da i en organisert eller ferdigbygget form.

201. Ved intuisjonen kan vesenet utnytte erindringsmateriale som forlengst er gått ut av dagsbevisstheten. Intelligensen kan kun benyttes på det materiale som er fremme i dagsbevisstheten.

202. Ikke bare kunstnere og forfattere får intuisjonsfasitter, men dette gjelder også fremskredne vitenskapsmenn og forskere. De kan altså se fasitter og løsninger på forskningsproblemer som de arbeider med. De kan oppleve glimt av absolutt viten, og disse glimt er begynnelsen til "kosmisk klarsyn".

203. Men alene intelligenslegemet er ikke nok til å utnytte de høyeste energier. Kun intuisjonslegemet kan benyttes som det mest utviklede redskap, og dette i situasjoner hvor tyngdeenergien ikke har noen som helst bevissthets-messig innflytelse. Det er først når tyngdeenergien ikke lenger benyttes i egosistisk eller dyrisk selvtekt, at vesenet får permanent tilgang til de høyeste energier.

204. Etter den store fødsel kan vesenet ferdes med den største letthet i de åndelige sfærer eller verdener. Denne "fødsel" er en voldsom ekstase for vesenet, og åpner altså bevisstheten på en helt ny grenseløs måte.

205. Man kan også uttrykke intuisjonsopplevelser som en ubevisst utnyttelse

av individets aller høyeste ånds- eller erindringsmateriale - til fordel for gjenkjennelsesevnen. Eller som nevnt tidligere; som ferdig idemateriale til helt nye tankebilde-formasjoner, som igjen kan omsettes og skapes i fysisk materie.

206. Gjennom de kortvarige kosmiske glimt - forløperen for den store fødsel - vil vesenet ikke kunne få permanent kosmisk syn - men kortvarige bruddstykker av verdensaltets fasitter.

207. Uferdige vesener som i harmoniske øyeblikk har opplevd et kosmisk glimt, vil ofte i ettertid "forurense" denne lysopplevelse, da det gjenfaller til sitt uferdige vesen og sine lavere væremåter. Det vil ofte være uvitende om denne sin forurensning av lyset - overveldet av egen tro på sin egen storhet, egne prestisjehensyn og andre lavere begjær. Disse individer blir lett fanatikere og opphav til fantastiske sekter eller bevegelser.

208. Et for tidlig innslag av kosmiske glimt, vil virke meget uheldig, og kan bare skje ved unaturlige påvirkninger. Den naturlige vei til klarsyn går kun gjennom utrensning av de lavere tendenser som f.eks. ergjerrighet, hovmod, intoleranse, maktsyke/herskertrang, uærlighet, osv.

Enhver form for trening som er målrettet mot kosmisk bevissrhet, som ikke går gjennom å bekjempe overnevnte primitive bevissthetstendenser - er en uekte eller kstig vei. Og dessuten en farlig vei - da vesenet her kan "forløfte" seg åndelig sett, og resultere i at man blir en åndelig krøpling. I verste tilfelle kan man havne i åndssvakhet og sinnsykdom.

209. For å kunne bli bevisst i sine erindringer - kreves det at man kan benytte sitt hukommelseslegeme. Dette er for jordmenneskets vedkomne latent - dvs. det får en minimal huskeevne. Kun de opplevelser som har gjort meget sterkt inntrykk, kan bevares i hukommelsen på dette stadium. Men i sin "indre verden" rommer

individet en umåtelig sum av erindringer, som faktisk rekker over flere utviklingsspiraler. Erindringer er en form for "åndsgjenstander" som hukommelseslegemet reagerer på - slik som det fysiske legeme reagerer på fysiske gjenstander.

210. Men erindringsevnen for det jordiske mennesket er meget svak, da hukommelses-legemets sansedyktighet er tilsvarende svak. Det kan knapt huske sine første leveår, og selvsagt ikke de tidligere inkarnasjoner. Dog kan vesenet i hukommelsessonen eller altså salighetsriket - få tilgang til erindringer fra sine to eller tre tidligerere liv. Altså i det opphold man da gjør i denne sone - mellom de fysiske liv som diskarnert vesen. Men disse dagsbevisste inntrykk vil ikke kunne tas med i det nye liv. Hele dets indre verden med den hertil knyttede enorme sum av erindringer - hører derfor med til vesenets ubevisste del eller underbevisstheten.

211. Jordmenneskets erindringer har sterke innslag fra mord - drap - kamp og lidelseserfaringer. Men disse erindringer vil etterhvert som de har utløst deres misjon, framtre i en forherliget tilstand. Vi sier jo at "tiden leger alle sår". Alle erindringer vil altså tilslutt bli til "gullkopier" eller selve den guddommelige lære-essens av opplevelsene.

212. Den indre hukommelsesverden, er et slags arkiv, hvor evighetens "gullkopier" er oppbevart. I sitt indre

har man altså en del av hele "verdensaltets historie" eller evige eksistens.

213. Ved å sanse gullkopiene som er lagret i hukommelseslegemet, får vesenet en opplevelse av evigheten. Erindringsevnen utgjør en slags høyeste føleevne, mens intuisjonsevnen utgjør en slags høyeste synsevne. Det vanlige syn fungerer på basis av lyset. Vi ser reaksjonen på de fysiske gjenstander og selve lyset. Våre uorganiske (mineralske) organer, er vi kun indirekte bevisste i, dvs. via vårt syn eller lysets virkninger. De andre organer kan vi "føle i". Tilsvarende er det med "gullkopiene" - disse er som for mineralmaterien kun tilgjengelige via det høyeste syn - intisjonen eller kosmisk klarsyn. Hukommelseslegemet kan dog "fornemme" gullkopiene. Virkningene blir i begge tilfeller "salighet".

214. Med intuisjonen kan man "se" andre "gullkopier" enn sine egne. Hukommelseslegemet har dog kun tilgang til eget hukommelses- eller erindringsmateriale. Men dette materiale strekker seg tilbake til fortidige utviklingsspiraler. Intuisjonen derimot, gjør individet i stand til å "se" hele verdensaltet, ettersom man med denne evne kan "se" hele verdensaltets historie.

215. Det er først i "den Guddommelige Verden" at denne "synsevne" kulminerer. Hos jordmennesket er evnen latent, og kan i særlige balanserte situasjoner

utfolde seg som et glimt av mer eller mindre dyptgående natur.

216. Selve "gullkopien" er fasitten av den dypeste årsaken som bevirket eller avfødte erfaringen. Man ser med denne evne selve manifestasjonens fasitter. - Altså de ideer som er nedlagt i skapelsene eller gjenstandene. Gjennom sitt tyngdelegeme kan ikke jordmennesket få kontakt med gullkopiene direkte. Disse må ikles intelligens og følelsesmaterie, slik at intelligenslegemet kan reagere. Denne reaksjon hører inn under vesenets tankefunksjon. Via hjerne og nærvesystemet forplantes denne tankefunksjon til dagsbevisstheten eller som bevisst kunnskap. Denne prosess er dog ikke vesenet bevisst i, da intuisjon- og hukommelseslegemet enda er meget svake.

217. Intuisjonen er derav ferdige tankebilder som er nedtransformert fra den Guddommelige Verden. Altså tankebilder "ovenfra". Disse er de primære etter *den store fødsel* - da vil den åndelige verden være i sentrum.

218. Det fremskredne intuisjonsvesen kan skue gullkopiene for såvel kloders utviklingsbaner - som også for sol og galakser.

219. Når intuisjonsevnen er blitt så utviklet ar den

fremtrer som et permanent syn hos individet, så "ser" det sin egen udødelige tilværelse, verdensaltets evige og ufeilbarlige kjærlighetslover og selve synet av Guddommen eller verdensaltet som et levende vesen.

220. Selve intuisjonsopplevelsen vil ta form som kosmisk viten for den modne åndsforsker - mens en utviklet, balansert kunstner, vil oppleve intuisjonen som en "skaperviten" - dvs. ferdige ideer og planer til skapelse.

221. Foregående stykker har vært en gjennomgang i store trekk av menneskets utvikling av de høyeste sanselegemer. Senere stykker av LIVETS BOG vil komme nærmere inn på detaljer og sammenhenger som dog bare grovt sett er skissert her.

222. Dette og kunne summere to tall er en åndsfunksjon. Hvert tall er en særlig "åndsgjenstand" med sin særlige "figur" eller "fasong". Med intelligens- legemet kan vi sette disse to "åndsgjenstander" sammen, slik at det oppstår en ny åndelig "figur", med en særlig "kontur".
F. eks. $7 + 8 = 15$

15 er her "konturen i åndsmaterie". Enhver form for forståelse for en bestemt ting er basert på gjenkjennelse, og denne er igjen basert på erindringsmaterialet, som igjen betinges av forutgående opplevelser. Skal en kunne lese en skrift, er det en betingelse at en har det

erindringsmaterialet som gjør at en kan gjenkjenne tegnenes uttrykk eller betydning. På samme måten er alle fysiske skapelser eller ting (trær, hus, byer, fjell, elver, dyr, osv.) - også noen slags "skriftegn" eller fysiske uttrykk for åndelige realiteter, som vesenet er i stand til "å lese". Det som det opplever på det fysiske plan som det ikke forstår, vil bli en ren "fysisk" opplevelse - dvs. en udefinert opplevelse av behag og ubehag.

223. Mennesket på Jorden tror det kun har en fysisk tilværelse ettersom dagsbevisstheten enda kun bæres av det fysiske legemet eller tyngdelegemet. Det spede følelseslegemet vekselvirker med de fysiske sanser i det fysiske legemet. Den fysiske tilværelse "overdøver" den spede åndelige tilværelse. Men gjennom hjerne - og nervesystemet er det fysiske legemet forbundet med de åndelige legemer.

224. Alle åndsfunksjoner er av "elektrisk natur" og kan kun utløses fysisk via et lednings- eller antennesystem som er hjerne- og nervesystemet. Dette "elektriske system" kan innstilles på forskjellige grader av finhet - altså inntil forskjellig bølgelengde. Sansene formidler derved inntrykk som elektriske strømmer av livskraft i nervetrådene, og disse strømmer går så inn i den fysiske hjerne. Her transformeres de over til høyere bølgelengder som formidles eller vekselvirker med de åndelige legemer. Her oppleves de som tanker eller tankeklimaer. Hjerne og nervesystemet kan sies å utgjøre en port inn til den åndelige verden.

Jordmennesket tror at hjernen er selve årsaken til åndsfunksjonene, da de jo er totalt ubevisst i åndslegemene. De tror altså at dette organ eller redskapet for åndsfunksjonene, er selve bevissthetens dypeste årsak eller kjerne.

En radioantenne er ikke selve årsaken til at det skapes musikk eller tale i en radio. Den er kun for å ta imot bølgene fra selve kilden eller årsaken.

radioprogram kan bli disharmonisk dersom det er feil på deler av sender og mottakerapparatet. Tilsvarende er det også med legemets åndelige struktur, hvis det er disharmoniske eller feilforbindelser her. slike disharmonier kjenner vi som sinnsyke, åndssvakhet og lammelse.

225. Jordmenneskets bevissthet er oppbygget av en fysisk del og en åndelig del. Den fysiske delen er hjerne og nervesystemet, mens den åndelige delen er de overfysiske legemer. De åndelige legemer - følelses - og intelligenslegemet utgjør jordmenneskets underbevissthet.

226. Det fysiske legemet gir individet fornemmelses opplevelser og ikke viten. Vitensfunksjonen går via de åndelige legemer, og disse er jo temmelig primitive for jordmenneskets vedkommende. Derav er også dets viten begrenset til kun å omfatte den fysiske materie. Men den materielle vitenskap vil dog utvikle seg til også å omfatte den åndelige vitenskap. Slik vil det oppstå en

helhetsvitenskap.

227. Jordmennesket blir gradvis i stand til å betjene finere energiarter. Av fysiske energier har det tatt i bruk elektrisiteten som er en begynnende åndsenergi. Tyngdeenergien kan manifestere seg som stråler og bølger av en slik finhet at de virker direkte på hjernen, og avføder de drepene tankearter som vi kjenner som "det onde". Når tyngdeenergien iblandes følelser og intelligens blir den mer utilgjengelig for fysiske sanser, og må således utforskes gjennom fysiske "hjelpeorganer" som vi kjenner som mikroskoper, teleskoper, osv. Der disse tekniske hjelpemidler ikke strekker til, tar man i bruk matematiske beregninger og resultatene avføder ofte teorier som ikke kan forfølges med observasjoner. Dette fordi man er utenfor materiens grenser, og befinner seg innenfor det åndelige området. All fysisk materie består i kraft av spenningsforholdet mellom tyngde- og følelsesenergi. Tilsvarende består også "kjærlighetsenergi" av en bestemt innbyrdes harmoni mellom følelseslegemet og intelligenslegemet.

228. De mest fremragende vitenskapelige forskere befinner seg på grensen mellom den fysiske og den åndelige verdens område. Skal resultatene av forskningen bli optimale, må forskerens bevissthet være så "ren" som mulig. Han må ha stor sannhetskjærlighet og ikke fristes til å forme resultatene til egen fordel. Sannhetshungeren må derfor være sterkere enn ønsket om ære, makt, rikdom, berømmelse og posisjon. I motsatt fall, blir hans resultater usanne og uten virkelig

verdi.

229. I de rent materielle forskningsfelter kan forskeren gjerne ha en bristende moral, for her kan han hele tiden arbeide ut fra fysiske observasjoner og beregninger. Det er først når forskningsfeltet breder seg utenfor det materielle - fysiske, at det stilles krav til hans virkelige logiske tenkeevne (sannhetsevne). For her har han ikke lenger praktiske observasjoner som kan støtte beregningene.

230. Vitenskapen er nå iferd med å komme inn på livets åndelige side, hvor moral og kjærlighetsevne får betydning. Vesener av vitenskapskategorien som ikke har noen særlig utviklet nestekjærlighet, kan ikke bli noen autoritet på dette omtåde, uansett titler og utdanningsgrader.

231. Den fysiske, materielle vitenskap, eksiterer på basis av tyngde - og intelligensenergien. Følelsen er her svært primitiv. Altså hersker det her en form for disharmoni i individets bevissthet - vitenskapsmannen blir "kald" og følelsesløs. Dette er dyrebevissthet på genistadiet. Her blir intelligensenergien anvendt til å tilfredsstille de dyriske begjær. Her kulminerer drapsevnen i jordmennesket som enda kun er et foster i forhold til det riktige menneske.

232. Jordmennesket representerer alle karaktertrinn fra det dyriske til det menneskelige. Det er virkningene av deres dyriske eller drepende væremåter som beforder denne bevissthetsheving fra det primitive til det fullkomne. Vitenskapen vil også heves fra det renmaterielle "døde" område til selve livsfasittenes område - der den da blir til kjærlighetsvitenskap.

233. Vitenskapens mest utviklede forskere begynner å se at det ikke finnes noe "fast punkt" i den fysiske verden - her er alt kun bevegelse i forskjellige former. Bevegelse er forvandling, og således er hele den fysiske verden kontinuerlig i forvandling. Alt fysisk - alt det "skapte" - består jo av materie eller elektron- og atombevegelser. Der hele er "et hav" av bevegelser. Livet finnes ikke i dette bevegelsesocean. Livet står bak all bevegelse, men er ikke selve bevegelsen, men det NOE som opplever VIA eller gjennom bevegelsene.

234. Alt som kan sanses er kun sansing av bevegelser i forhold til andre bevegelser. Å basere sin virkelighetsoppfattelse på illusjonen om at alt kun er materie - er således ikke i kontakt med virkeligheten. Det er en sannhet i oppløsning eller i forvandling.

235. Alt er i den fysiske verden bare bevegelser inne i bevegelser. Jorden beveger seg i solsystemet, mens dette igjen er i bevegelse i galaksesystemet - som igjen er i bevegelse i universvesenet, osv. Vi kan aldri finne selve livet i disse bevegelser, men livet er "noe" som opplever

gjennom disse bevegelser eller *gjennom* disse opplevelseslegemer - for det er det de alle er.

236. Det fysiske legeme er kun bygget som et redskap for en bevissthetskonsentrasjon - som består av tiden og rommet, og er derved ikke brukbar for en bevissthetsform som ligger utenfor disse realiteter. Den åndelige verden må sanses med et helt annet legeme.

237. Den fysiske sansning kan ikke eksistere utenfor tid og rom. Men innenfor rammen av rom-tid, er selve det fysiske skapte(X3) absolutt uten ende eller begrensning. Utenfor jordsfæren må man bruke tanken eller ånden som "hjelpemiddel" ved reiser. Her er det kun individets åndslegeme som er begrensningen.

238. Når vesenet har nådd grensen for det fysiske tilværelsesplan, begynner det å forske på ikkefysiske realiteter - dvs. innenfor filosofi og åndsvitenskap. Dette vil befordre utviklingen av dets åndslegemer, som først er ferdige når vesenet opplever "den store fødsel". Fra dette punkt kan vesenet begynne å se tilværelsens "faste punkter" eller selve livet. Det kan nå se de "evige" sannheter. Det kan oppleve eller se selve Guddommens helhetlige vesen.

239. Evigheten og Guddommen kan ikke oppleves i timelige facitter. Så lenge individet oppfatter bevegelsene for "virkelighet", kjenner det kun uvirkeligheten. Det vet ikke at det finnes noe evig bak materien eller bevegelsene.

240. De "faste punkter" er selve det levende - det evige eller "jeget". Disse skaper og opplever gjennom bevegelsene, men er absolutt ikke selve bevegelsene. For en bevegelse kan ikke oppleve en annen bevegelse. "Det faste punkt" er utenfor bevegelsens verden - utenfor tid og rom.

241. Selve legemet består av en uendelighet av bevegelser i form av atomer. Men dette er den "døde" del av vesenet - da "livet" er stillheten som danner kontrast til bevegelsen. Før vesenet har fått evne til å sanse kosmisk, kan det ikke sanse bak bevegelsene. Derfor vil det tro at det kun finnes bevegelser, og at livet kun er en illusjon.

242. Å kunne oppleve det "faste punkt" - vil si å oppleve sin egen absolutte virkelige identitet som "et evig levende vesen". Denne praktiske opplevelse av udødelighet, vil utgjøre den første del av "den store fødsel".

243. Når man har opplevd de virkelige "faste punkter" - har man en målestokk som alle bevegelser kan måles ut fra. Eksempel: en bil kjører i 20 km/t i forhold til et fysisk fast punkt. En annen bil kjører i samme retning med 22 km/t og ville i forhold til den andre bevege seg med 2 km/t. Dette er derved ikke en sann analyse

ettersom det er å betrakte en bevegelse i forhold til en annen bevegelse.

Det "faste punkt" finnes ikke på det fysiske plan. Når vi passerer grensen til det fysiske plan, kan vi ikke lenger følge bevegelsen. Her går den over til å bli en IDE, eller hensikt - som er en funksjon av et levende vesen. Alle bevegelsers absolutte facitter eller årsaker - eksisterer ikke i hastigheter, men i hensikter.

244. "En hensikt" - kan ikke eksistere på det fysiske plan. Med sine åndslegemer kan jordmennesket i begrenset grad begynne å oppleve de virkelige facitter bak bevegelsene. Jordmennesket kan stort sett oppleve hensiktene bak sine medveseners skapelser (bevegelser) - men kan ikke overblikke hensiktene bak naturkreftene, klodenes bevegelser, individenes skjebnemønstre, osv. Først etter å ha opplevet "den store fødsel" - kan de oppleve disse hensikter. Da "ser" man selve Guddommen som et eneste altomfattende levende vesen. Her møter gudesønnen sin Fader og begynner å oppleve det virkelige liv.

SYMBOL NR.5 VEIEN MOT LYSET.

245. Den jordmennsekkelige tilværelsesform utgjør en fundamental forberedelse til en høyere form for opplevelse av livet. Jordmennesket er et degenerert dyr og et vordende menneske. Det er "på vei mot lyset." Det

skal innlede det virkelige liv - samlivet med den abolute Guddom.

246. Symbolforklaring - men bare enkelte ting er tatt med her:

- "planteorganismen - eller planten - utgjør plantevesenets underbevissthet."
- "plantens dagsbevissthet befinner seg på det åndelige plan og bæres av instinktlegemet.
- "Bønnen oppstår som et ønske om redning fra døden og tar uttrykk som angstskriket.

247. Utviklingsleddet mellom dyr og mennesker finnes ikke lenger på kloden og må derfor oppleves på andre kloder.

*

-filosofien utgjør begynnelsen til den virkelige åndsvitenskap.

248. Kun forløperstadiene for den store fødsel kan oppleves på Jorden inntil det foreligger kosmisk veiledning som kan videreføre vesenet inn til en absolutt kosmisk bevissthet. Først om 3000 år er kloden som

helhet blitt kosmisk bevisst.

249. X1 = "DET GUDOMMELIGE NOE"

X2 = "DET GUDDOMMELIGE
SKAPEPRINSIPP"

X3 = "DETSKAPTE ELLER LEGEMET"

Dette jfr. symbolets 3 horisontale hovedlinjer.

250. Jordmennesket kjenner enda kun sitt tyngde- eller fysiske legemet som utgjør en del av X3.

Overbevisstheten - X1 og X2 - kjenner det slett ikke. Først etter den store fødsel er vesenet bevist i alle tre felter.

250. verdensaltet består utelukkende av levende vesener. Alle disse levende vesener har seks opplevelseslegemer som består som «skapte», og er således de bevegelseskombinasjoner som beveger seg etter hensikter. Summen av alle levende vesener utgjør den altomfattende Guddom.

251. alle klodens vesener er på vei mot lyset, selv om de er helt uvitende om dette på deres mørke skjebnevei. *Alle vil møte den evige fader og bli bevist i*

sin evige tilværelse. Alle vil bli bevisstgjort i sannheten om at *alt er såre godt*.

(Med dette stykke er innledningen til Livets Bog avsluttet).

VERDENSALTETS GRUNNENERGIER

7. kapittel:

Grunnenergiene og tilværelsesplanene

253. Alt vi kan sanse er energi eller bevegelse. Dette kan være skjønne landskaper, gyldne skyer, blå himmel, opprørt hav, praktfulle byggverk, arkitektur og kunst. Dvs. alt skapt - og her finnes det ingen grenser. Disse bevegelser påvirker våre sanser og skaper reaksjon eller opplevelse. Enhver opplevelse er en særlig energikombinasjon som aldri kan bli helt identisk med andre opplevelser.

254. Verdensaltet er et uendelig ocean av energi - og bevegelseskombinasjoner, stråler og bølger som oppleves av de levende vesener og herved beliver deres bevissthet. Den samlede verdensenergi framtrer i syv store grunnarter for vibrasjon. Den syvende energien (moderenergien) danner et «evighetsplan» som de øvrige energier utfolder seg på. På dette evighetsplan har de seks andre energiarter hver især en sone hvor de

fullstendig preger tilværelsen. Disse soner danner en gradvis stigende form for fullkommenhet. Det blir som trinn på en stige. De nederste trinn har energier med minst gjennomtrengningsevne, mens den største gjennomtrengningsevne danner de øverste trinn.

254. instinktenergien har lavest gjennomtrengningsverdi, og utgjør den laveste eller mest primitive sones bærende energi. Denne sone er *planteriket* og her er altså instinkt den høyeste bevissthetsevne.

255. Tyngdeenergien har evne til å gjennomtrengne instinktenergien. Den er den høyeste livsfaktor i dyreriket - som jordmennesket enda tilhører. Den bevirker eller avføder «onde» og drepene tankearter når den gjennomstrømmer et individs hjerne.

256. følellesenergien gjennomtrenger igjen tyngde og instinktenergien. Den har motsatt natur av tyngdeenergien, og avføder det livgivende prinsipp eller «kjærlighet». Her er livsfundamentet dette «og elske hverandre». Dette beforder frigjørelsen fra dyreriket. Det riktige menneskeriket er fundamentert på følellesenergien, men dette riket eksisterer enda ikke på det jordiske plan. Selve jordmennesket av idag utgjør et overgangsvesen fra dyreriket til menneskeriket.

257. Den neste energi er intelligensenergien som evner og trengte gjennom de tre forannevnte energier. Den beforder det levende vesenets evne til analysering og tenkning som altså kuliminerer i visdomsriket.

258. Intuisjonen gjennomtrenger alle de forutgående energier, dvs. hele verdensaltet. Den er en slags stråler som går gjennom alle ting uten unntagelse. Med intuisjonslegemet utviklet, kan vesenet skue uhindret gjennom alle mysterier. Sansebegavelsen benevnes «kosmisk bevissthet», og dette er tilværelsens høyeste fremtreden, der vesenet kan erkjenne at «alt er såre godt». Dette er å se at alt fra «Guddommens eget synspunkt», dvs. som å leve direkte sammen med Guddommen. Intuisjonens kulminasjonssone er «den Guddommelige Verden.»

259. De hittil nevnte grunnenergier danner «den ytre verden». Den sjette grunnenergi danner «den indre verden», eller hukommelsesverdenen. Alt som vi kjenner som erindringer, vil være detaljer i den indre verden. Det må dog bemerkes at jordmenneskets evne til å oppleve den indre verden er meget primitiv. Vesener i denne hukommelsessone lever altså i sin indre verden, og er i liten grad aktive utad mot den ytre verden. Ja, aktiviteten i den ytre verden foregår kun i mineralriket som er en slags overskuddsenergi fra erindringsriket eller salighetsriket.

260. Grunnenergiene samlet:

1. grunnenergi: instinktenergien - planteriket - rød farge.

2. « : tyngde « - dyreriket
- oransje farge.

2. « : følelser « -
menneskeriket - gul farge.

3. « : intelligens « -
visdomsriket - grønn farge.

4. « : intuisjons « - Den
Guddommelige Verden - blå-

5. « : hukommelses « -
salighetsriket - indigo farge.

6. « : Moderenergien -
Evhetsplanet - fiolett «

Symbol nr.6: DEN EVIGE GUDDOM OG VESNENES SANSEBEGAVELSE

262. Her på symbol 6 er det vist hvordan de overliggende energier gjennomtrenger de lavere.

262. Individenes sansebegavelse er rettet mot verdensaltet. Absolutt alt som kan sanses er lokaliteter i verdensaltet. All viten er i - eller er en del av verdensaltet. Et vesen kan kun bli bevisst i de deler av

verdensaltet som gjennomtrenges av den pågjeldende energi. Vesenene på de øverste trinn kan gjennomskue mindre utviklede veseners bevissthet. Derimot kan ikke mindre utviklede vesener gjennomskue de mer utviklede veseners bevissthet.

263. All sansning betinges av konstellasjonen av grunnenergiene som blir selve fundamentet for all sansning. All sansning er igjen identisk med «opplevelsen av Guddommen.» Dette er grunnenergiens høyeste analyse eller fasit.

264. Instinktvesener (plantene) beherskes først og fremst av instinktenergien i verdensaltet. Sansningen som bæres av følelserenergien omfatter også beherskelsen av de underliggende energier. Følelserenergiens sansebegavelse omspinner også dyreriket og planteriket. Verdensaltet eller den evige Guddom er som en strålende sol som skaper den mest praktfulle fargesymfoni gjennom at den gir liv til en uendelighet av levende vesener som den samme Gud sanser igjennom.

8.kapittel: UTVIKLING

266. Livopplevelsen er forvandling - er opplevelse av bevegelse. Forvandling kjenner vi som «utvikling». Dette er igjen omskapelse fra en mindre fullkommen til en mer fullkommen form for tilværelse. Individenes nuværende væremåte er kun en midlertidig tilstand eller -stadium i en evig forvandlingsprosess.

I tilværelsen finnes et utall av stadier som de levende vesener må passere, men disse stadier blir ikke passert samtidig. Vesener som idag er planter skal engang bli dyr. Og dyrene skal engang bli mennesker. «Forbrytere» av idag skal i fremtiden bli fullkomne «engler» - dvs. totalt nestekjærlige mennesker som verken kan lyve, stjele eller være intolerante.

267. Kosmisk eller absolutt sett kan det ikke eksistere «eldre» eller «yngre» individer - da alle er evige vesener. Vesenets nuværende organisme kan selvsagt ikke være uttrykk for vesenets evige eksistens, men er kun en midlertidig skapt realitet som belyses senere i LIVETS BOG under «perspektivprinsippet». Perspektivet betinger enhver form for sansning. Uendeligheten er likevekten mellom det levende vesenens egenbevegelse og omgivelsenes egenbevegelse. Likevekten i bevegelsene nøytraliserer kontrasten mellom disse. Kontraster er betingelsen for å kunne sanse bevegelsen. Derfor blir uendeligheten absolutt utilgjengelig for sansning. Dette vil si at enhver form for begrensning er identisk med en forkledt uendelighet. Alle har i absolutt forstand samme alder - dvs. evigheten og uendeligheten - som i analysene

uttrykkes «X1».

Perspektivprinsippet utgjør i sin høyeste analyse den begrensning som gjør uendeligheten eller verdensaltet tilgjengelig for sansning. (sett evt inn bilde av hvordan jeget «splitter seg opp» via et prisme/X2 - som igjen blir lysspekteret -X3.)

Dersom noen skulle ha interesse av mitt øvrige studie *materiale*, kan det forespørres på *min E-mail* til *rufo99zALFAKRØLLc2iPUNKTUMnet*

eller Tlf.62580886. Mine studienotater fra kosmologien til MARTINUS er utarbeidet over alle deler av "Livets Bog" og for "Bisettelse" i tekst- og Lydformat. Opprinnelig leste jeg studienotatene inn på kassetter som jeg spilte av i bilen for å lage en egen repetisjonshjelp for å lære disse bøker med min dårlige hukommelse. Kassetene har jeg nå - i disse moderne tider - delvis konvertert til cdplater med lyden i mp3 format. Når jeg da går kveldsturer tar jeg med disse "lydnotater" via en bærbar spiller. Vil andre prøve samme metode kan jeg dele av med dette, selv om det egentlig er personlige notater. Men merk: dette er ingen erstatning for studier av selve M's egne bøker/ kosmiske analyser.